

Felfedezés 9. Shoud - 2014. május

KILENCEDIK SHOUD: „9. felfedezés”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

2014. május 3-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén és Szabad Birodalom Adamusa.

Üdvözöllek benneteket ennek a Shoudnak az energiájában! Csodálatos az energia a teremben! Hm. Ma kellemes volt a zene. Egyfajta ünnep, egy korszak végének a megünneplése. (A dal: Passenger: Hearts on fire) Ahogy a dalban is elhangzott, eljött a kaland ideje! Valószínűleg nem ismertétek ezt a dalt. (Adamus mosolyog)

Van benne egy metafora, aminek köze van az összes leélt életedhez. Mert dolgoztok dolgokon, megéltétek dolgokat - éveket, életeket töltötök el a dolgok megtételével és most már elérkezett a távozás, a következő szintre lépés ideje.

Tisztában vagy vele, hogy helyes dolog átlépni arra a következő szintre. Tudod, hogy most már ennek van itt az ideje. Sőt, oly sokféleképpen, már eléggé eluntad a dolgok régi megtételét, így létrehoztál egy új tapasztalást és lehetőséget.

És akkor, amikor az a régi korszak véget ér, eltöltesz egy kis időt azzal, hogy elgondolkodj az emlékeken, pont úgy, ahogy ezt ma is megtettétek. Édes, édes emlékek ezek. Ó és azt kívánod, bárcsak olyan gyönyörűségesnek élted volna meg őket, mint ahogy most emlékszel rájuk! (nevetés)

És az a vicces az emlékekkel kapcsolatosan, hogy igazak. Nem csak úgy megmasszírozod vagy manipulálod őket. Azok az érzések már akkor is ott voltak. A szépség és a melegség érzései. És igen, itt, ezen a helyen kezdődtek el az összejöveteleitek, a barátságaitok és Tóbiás áldásai. Milyen édes emlékek ezek!

És pontosan ezek az édes, gyönyörűséges, elsöprő erejű emlékek azok, amik visszahoznak téged egy következő életre. (Adamus nevet) - *Ó, olyan édes volt! Ó! Ó! Annyira imádtam, hogy vissza kell térnem még több emlékéért!* (A közönség válasza: - Neeem! - Adamus nevet)

Az energiák belélegzése

Szóval drága barátaim, igen szépségesek it az energiák! De kissé nyugtalan lettem, miközben a drága Aandrah (Norma Delaney) lélegeztetett titeket. Múlt havi összejöveteleink óta elfelejtettétek hogyan kell lélegezni? Mert bizony sokkal több gondolkozás zajlott, mint légzés. Ezt ti is tudjátok és én is tudom.

Nem történt itt sok lélegzés. Így lélegeztetek - ma ne adjatok vizet Lindának - így lélegeztetek. (Adamus sok kis apró lélegzetet vesz) A légzésnek ilyennek kell lennie. (Adamus vesz egy nagyon mély lélegzetet) Csináljuk akkor együtt!

Hadd legyen büszke ránk Aandrah és lélegezzünk úgy, akár egy Mester! (Adamus vesz egy újabb nagyon mély lélegzetet és hangosan kilélegzik - de a közönség nem ezt teszi) - Ez pont olyan volt, mint egy kisebb székrekedés. (kisebb nevetés) Akkor próbáljuk meg újra! Ha tényleg magadba akarod lélegezni az életet és az energiát, akkor szinte nem tudsz közben mozdulatlan maradni. Próbáljuk meg....(Adamus vesz egy újabb nagyon mély lélegzetet, ami a közönségnek megint nem

megy olyan mélyen. Adamus sóhajt egyet)

Aandrah, gyere ide! Ezen dolgozni kell! (kisebb nevetés) Az egyértelmű, hogy kemény hónap áll mögöttük (nevetés), ezért nem igazán lélegeznek. Gondolkoznak a lélegzsről és azt remélik, hogy majd később lesznek emlékeik a lélegzsről! De nem igazán lélegeznek. Akkor most lélegeztesd meg őket! Csináld velük az Ohamah Iskola Lélegzését!

AANDRAH: Ó!

ADAMUS: Á!

AANDRAH: Készen álltok erre?

ADAMUS: Nos, szükségünk lesz egy mikrofonra. Vagyis, nem lesz rá szükségünk, csak...

AANDRAH: Akkor kezdjük is! Figyeljete! Ez vicces, mert pont hétfőn tartjuk ezt az Iskolát. Készüljete!

Képes vagy befogadni ilyen sok szeretetet? A lélegzéssel jön be. Érezd! Hajlandó vagy ezt magadba fogadni? Hajlandó vagy megengedni, hogy ez megtörténjen veled? (Adamus felé mutat, nagy nevetés)

ADAMUS: Azt hiszem itt meg kell, hogy álljunk! (még nagyobb nevetés) A lélegzés egy rendkívül személyes élmény! (még több nevetés)

AANDRAH: Rendben.

ADAMUS: Én inkább félreállok. (még nagyobb nevetés, ahogy Adamus elhúzódik a színpad szélére)

AANDRAH: Ez a terem telis teli van bámulatos szeretettel. Hajlandó vagy ezt magadba lélegezni? Lélegezd be az orronon keresztül egészen mélyre! Érezd, ahogy megtölt a hasadat, a Magodat! Hajlandó vagy így élni? Hiszen a Lényed Magja maga ez a hatalmas szeretet folyó! Lélegezd be magadba, egészen mélyen! Egészen mélyre!

Érezd, ahogy betölt téged, majd a szerelmen keresztül kilélegzed. Mindezt kilélegzed. Készen állsz egy újabb hatalmas szeretet befogadására?

Belézés, kilézés....egyre mélyebben és mélyebben a Lényed Magjába!

Fogadd be! Fogadd be!

Érezd, ahogy egyre inkább, egyre mélyebben beleolvadsz a testedbe! Ez az édes, édes test a Lélek Othonának lett megépítve, a te csodád számára került megalkotásra, erre a szerelemre!

Lélegzetről lélegzetre! Lélegzetről lélegzetre! Mélyebben, egyre mélyebben! Igen.

Micsoda hatalmas szerelem ez! A lélek és az ember között. A Lélek és az ember. Ez a te valódi Fénytest csodád. És semmi mást nem kell tenned, csak lélegezned kell! Lélegezz!

Lélegezz és fogadd be ezt a temérdek szeretetet, ezt a hatalmas örömet! Lélegzetről lélegzetre. Lélegzetről lélegzetre. Igen.

ADAMUS: Köszönöm. És most akkor vegyünk egy igazán kivételes lélegzetet! Kivételeset! Nyitott szemmel, teljesen Jelenlévően és tudatosan! Mert a kivételes lélegzet az, ami behozza az energiát. Egy kis energia lemerülést érzékelek itt és erről máris beszélni fogunk, de most vegyünk egy jó, kivételes lélegzetet! (Adamus vesz egy mély lélegzetet, amihez vicces képet vág) Igen, a szemednek ki kellene düllednie a helyéről! (vihogás) A karjaid pedig maguktól kitérülnek! Ez a kivételes lélegzet drága barátaim! Mély! Behozza az energiát! Mostanában azon tűnődtetek, hogy: *Hol van az energia? Hol az energia?* Hát lélegezd magadba!

Ez annak aktusa, hogy a szó szoros értelmében befogadod az energiát a testedbe. Annak aktusa,

amikor behozod az életerő energiát ebbe a fizikai létezőbe! És annak aktusa, hogy egy kis időre kiszállsz az elméből. (Adamus vesz egy újabb mély lélegzetet) Igen. Csodálatos.

Ezt teszi a légzés. Ez maga a légzés.

Tehát amikor ma idejöttetek, leültetek és éppen, hogy csak lélegeztetek kicsit. Még mindig rengeteg gondolkodás zajlott közben és hát ez nem véletlen. Nem véletlen, mert bizony rengeteg sok minden zajlik a világban jelenleg.

Nemrégiben megtörtént a kardinális nagy kereszt, ami egy asztrológiai esemény. Ami nem azt jelenti, hogy az asztrológia irányítja az életedet, hanem azt, hogy határozottan meg van a maga befolyásoló ereje, különösen most, ebben az időszakban. Az április 22 és mondjuk a május 10 közötti energiák kízóak, gyötrőek és fájdalmasak, amit biztosan éreztetek. Mert ha nem éreztétek őket, akkor valószínűleg nem vagytok életben. (kisebb nevetés) Porrázúzóak, gyötrőek és fájdalmasak - fájdalmasak a testben és az elmében egyaránt. Olyanok, mint a mozsárágyú és a mozsártörő, mindent porrá zúznak, mindent, egészen addig, amíg már úgy érzed, hogy képtelen vagy ezt tovább elviselni. De valahogy mégis el tudod viselni. Képes vagy ezt kezelni, valahogy elevickélsz nap, mint nap.

Amikor azt mondtam, hogy lélegezd magadba, hozd be magadba ezeket az energiákat, akkor ott van egy természetes ellenállás a részedről. Miért? Azért, hogy még többet lélegezz magadba ebből a gyötrő és porrá zúzó energiából? (nevetés) Nem. Abszolút. Mert ti ezt úgy akarjátok kezelni, hogy nem lélegeztek. És így kevesebb energiát hoztok be. Mondhatni lezárjátok magatokat, mert mindenhol ott van ez az elképesztően hatalmas nyomás.

És ez nem csak te vagy. Nem csak te. Ez most mindenhol megtalálható az egész bolygón. Ott van minden egyes fűszálban, fában, minden szúnyogban. Hogy úgy mondjam, ott van Gaia egész bélcsatornájában. Mindenhol ott van és te ezt érzed. És erre a természetes reakció az, hogy lezárod magad és megvárod, amíg ez az egész elvonul, elmúlik.

Mert egy intuitív szinten érzed, hogy ez el fog múlni. El fog vonulni. Valaminek történnie kell. Egy páran - és ez teljesen elképesztő - minden nap figyelitek a híreket és valami drámai esemény, egy óriási katasztrófa bekövetkeztére vártok. Az meg fog történni, de jelenleg még csak a nyomás szakaszban járunk. A nyomásnál tartunk. Most minden a készülődés szakaszban van.

És mit tesztek? Lezárjátok magatokat. Nem lélegeztek. Nem hívtok be több energiát, mert az fájdalmas és nehéz.

És ezt még mi is érezzük a másik oldalról. Igen, érezzük a Földön történtek energiáit és jelenleg egy állandó nyomást érzünk, ami elképesztő.

Akkor most próbáljuk meg újra! Vegyünk egy mély lélegzetet, mert a másik részed szintén azt kérdezi: *Hol az energia? Mitől olyan fáradt a testem? Mi történik a fejemben? Nincs életerő energiám. Azt hittem Mester vagyok, de hol az életkedvem?* Igen? Hát itt van az, de veled együtt érezni fogod ezt a hatalmas, elképesztő gyötrelmes nyomást is. Érezni fogod azt a testedben és az érzelmeidben is. Ott van.

Tehát egy igazán érdekes választás előtt állsz. Köszönöm a kávé. (mondja Lindának) Érdekes választás előtt állsz. Vagy lezárod magad és megvárod, amíg a vihar elvonul, de attól még ugyanúgy érezni fogod a dolgokat és ugyanúgy le leszél zárva, vagy pedig - Á! - magadba iszod azt! (Adamus kortyol egyet a kávéjából)

Vegyetek egy jó mély lélegzetet! Alkoholt kevertél a kávémba? (nevetés) Vegyetek egy jó mély lélegzetet itt és most! Csak ugorjatok ebbe fejest! Éreztétek azokat az energiákat és közben ne feledjétek, hogy az energia a te szolgálatodra van itt.

Jelenleg elképesztően sok az energia. Egy részed érzi ezt a gyötrelmes, porrá zúzó erőt, ami

valószínűleg rendjén is van, mert ez az, ami tényleg porrá fog zúzni sok-sok olyan dolgot, ami már nem helyénvaló, amire már semmi szükséged. És a legtöbbeteket nem fog megölni. (nevetés) Azt mondtam, hogy a legtöbbeteket *nem - nem* fog megölni! De persze mindig akad egy-két kivétel.

A halál az egyik olyan...meg kell tanulnotok nevetni a halálon, mert az egyik dolog, amiről ma beszélni fogunk - a halálról, a sötétségről és a hasonló dolgokról. A halál...amikor egy Shaumbra meghal és ugye ez egy pár Shaumbrával már megtörtént, átkelnek a túloldalra és a legelső dolog, amit meg akarnak tenni az az, hogy engem felpofozzanak és azt kérdezzék: *Miért nem mondtad el nekem, hogy a halál ennyire könnyű? Egész életemben ettől rettegetem, pedig annyira könnyű volt. Micsoda megkönnyebbüléssel járt! - szinte örömteli dolog egyfajta fura, hátborzongató módon. Annyira könnyű volt!* És igen, ennyire könnyű. Kérlek, egyáltalán ne féljetek tőle!

(csend van a közönségben)

Hát, ez egészen jól átment! (Adamus nevet) De addig is élünk. Élünk és élvezzük! De néha nehéz úgy élni, ha közben ekkora a haláltól való félelem.

Tehát jelenleg az a választás áll előtted, hogy magadba idd ezt az energiát. Hiszen ez neked van itt. Az energia....(páran a közönség tagjai közül hülyéskedik) Ők nem kapnak többet! (nevetés)

Emlékezzetek az energia alapjaira! Az energiának semmiféle elvárása sincs! Nincs elméje. Nincs irányultsága. Nincsenek érdekei. Egyszerűen csak energia. Nincsenek érzései. Nem olyan, mint egy kölyökkutya, akinek vannak érzései és vágyai. Ez mindössze energia és azért van itt, hogy téged szolgáljon.

Sokan eljutottatok arra a pontra, ahol szinte már féltek az energiától és máris elmagyarázom kicsit bővebben, hogy miért van ott ez a félelem. Ez *mindössze energia* és neked van ott. Tehát, amikor érzitek ezt a masszív energia labdát, ami most jött el ide a bolygóra, vegyetek egy mély lélegzetet! Az meglehet, hogy ez más emberekre egy nagyon kihívásteli módon lesz hatással, de a te részedre ez csak energia az életed számára és bármilyen választásodra felhasználható.

Oké, akkor most vegyünk egy igazán jó mély lélegzetet - és hozzuk ezt be! Félelem nélkül. Engedd meg, hogy beléd áramoljon! Engedd meg, hogy szolgáljon téged! Engedd meg, hogy szolgálja az életed választásait! Ne rejtőzködj, ne bújj el az energia elől!

És egy fura dolog történik. Amikor magadba iszod ezt az energiát, amikor egyszerűen csak behozod azt mindenféle irányítás vagy megszorítás nélkül, akkor az egyszerűen csak már nem is fáj. Hirtelen rádöbbsz, hogy nem fáj. Nem fogja még jobban megbonyolítani a gondolataidat. És nem okoz fájdalmat a testednek.

De amikor levéded magad a jelenleg itt lévő energiák elől, amikor elbújsz előlük, akkor az bizony fájdalmas lesz, mert akkor működteted a védelmi mechanizmusod rétegeit. És visszafogod magad. Kontrollálsz, irányítasz.

Amikor pedig csak nyitottan, szabadon, irányítás, kontroll nélkül magadba fogadod, akkor az nem fájdalmas. Az nem fáj.

Vegyünk most egy újabb igazán jó mély, bátor és kivételes lélegzetet! Ez levegő. Energia. És egyben a megnyílásod, a megengedésed szimbóluma. Jó.

Egy kérdés

Írni fogunk egy-két dolgot a táblára, Linda, te vidd a mikrofon legyél szíves, Vili, te pedig írd a táblára! Köszönöm.

Amíg Linda ott járkal a közönség között, két dolgot fogok kérdezni. Először is, ahogy elkezdjük ezt, tartsuk egyszerűen az energiát, oké? Tartsuk nagyon egyszerűen! Nincs szükség a

bonyolultságra. Emlékezzetek csak az egyik korábbi leckénkre, ahol elmondtuk, hogy csak az elme kedveli a bonyolultságot, mert akkor dolgozhat. Kedvére félre dolgozhat. De maga az Élet, Te, mint Lélek Létező, nagyon is egyszerű vagy. Mély, ugyanakkor egyszerű. Tehát ma tartsuk nagyon egyszerűen az energiákat!

Másodsorban pedig, ahogy Linda körbemege a mikrofonnal, arra kérlek benneteket, hogy legyetek nagyon nyíltak és őszinték! Vagyis jó okom van arra, hogy feltegyem ezt a kérdést és nem azért teszem, hogy mindannyian nyalókat szopogassunk itt!

LINDA: Hm.

ADAMUS: Alapos okkal teszem fel ezt a kérdést! (Adamus nevet)

A kérdés pedig így hangzik - Linda készen áll, hogy futásnak eredjen a mikrofonnal és én a futás kellős közepén teszem majd fel a kérdést, tehát ő sem fogja tudni a kérdést...

LINDA: Futok, futok már. Futok már.

ADAMUS: Igen. Futás, futás, futás.

LINDA: Ne adj a kezembe vizet!

ADAMUS: Futás, futás, futás!

LINDA: Ne adj a kezembe vizet!

ADAMUS: A kérdésem pedig így hangzik: Milyen a hangulatod? Milyen a kedved, a hangulatod?

Ha azt kérdeznéd, hogy milyen időkeretre vonatkozik a kérdés - akkor azt mondom, hogy az elmúlt pár hétre, vagy akár az elmúlt pár napra. Milyen most a hangulatod?

SHAUMBRA 1: (férfi) Most?

ADAMUS: Az elmúlt hét-tizennégy napban milyen az átfogó hangulatod?

SHAUMBRA 1: Nyomasztó.

ADAMUS: Nyomasztó. Jó. Kitűnő. Ezt írjuk fel a táblára! Nyomasztó. És milyen értelemben volt nyomasztó számodra?

SHAUMBRA: Sok dolog történik.

ADAMUS: Igen, igen.

SHAUMBRA 1: Próbálok elköltözni és próbálok új állást találni. Tehát ez...

ADAMUS: Nahát, van itt még valami, amit mondhatni elrejtesz.

SHAUMBRA:minden. (nevet)

ADAMUS: Mi van még ott? Mert van ott még valami.

SHAUMBRA 1: Van ott még valami?

ADAMUS: Igen, van ott még valami. Ott a költözés, a munka és mi van még ott? Mi az, ami tényleg, igazán zavar téged?

SHAUMBRA 1: A gondolataim?

ADAMUS: Ó, hát azok is! (nevet)

SHAUMBRA 1: Mert túl sokat gondolkozom rajtuk? (nevetés) Mint ahogy mindenről? (nevetnek)

ADAMUS: Van itt valami más is, ami nem hagy téged nyugodni. Egy probléma.

SHAUMBRA 1: Hm.....szerintem egy családi helyzet.

ADAMUS: Ez egy egész szép találat. (mind a ketten nevetnek)

SHAUMBRA: Igen, tudom, hogy ez is a részét képezi.

ADAMUS: Minden négy problémából az egyik a családod. (még nagyobb nevetés) Ez egy igaz állítás. Nagyon is igaz állítás. Jó.

SHAUMBRA 1: (nevetve) Igen.

ADAMUS: Igen. Köszönöm. Köszönöm. És köszönöm, hogy nem mondtad azt, hogy: *Nem tudom*. Na, igen. Közeledünk. Aki ma azt mondja, hogy „nem tudom”, annak öt percig a WC-n kell ülnie.

Oké, a következő. Milyen a hangulatod? És nagyon jó okom van arra, hogy feltegyem ezt a kérdést. Milyen a hangulatod? Milyen a kedved?

KAREN: Épp most fejeztem be a könyvemmet, amin eddig dolgoztam...

ADAMUS: Jó. Gratulálok!

KAREN: ...az elmúlt évben. Ez egy rajzos könyv, akárcsak a festményeim. És...

ADAMUS: És én is benne vagyok a könyvben?

KAREN: Igen.

ADAMUS: Ó! Értem! (Adamus nevet)

KAREN: És a Bíbor Kör is benne van.

ADAMUS: Jó. JÓ. És csak útmutatásként mondom, hogy minden olyan könyv, amiben szerepelek, vagy amiben a Bíbor Kör szerepel, de minden könyv, amiben én benne vagyok, abban rengeteg energia van. (A közönség reakciója: Óóó!) Jó. Tehát milyen a hangulatod?

KAREN: Nagyszerűen, ujjongva éreztem magam, ünnepeltem a könyv befejezését, de aztán történt valami más és...

ADAMUS: Észrevetted, hogy azt mondtad, hogy: DE AZTÁN.....?

KAREN: De aztán.

ADAMUS: Igen. Igen.! Hóóó! Igen. Egy meteorit! Húúú. Bejött! Folytasd! Mi történt aztán?

KAREN: Úgy tűnt, hogy nem tudok előrébb jutni ezen a síkon, mert ez a másik dolog bejött, egy magasabb síkról - szerintem.

ADAMUS: Igen. Igen. Apropó, csak a megértés kedvéért - nincsenek magasabb síkok.

KAREN: Rendben.

ADAMUS: Úgy értem, ez itt a magasabb sík - sajnálatos módon. (kisebb nevetgélés és Adamus is nevet)

És tudom, hogy ezen itt lovagolok, mert Mesterként szeretném, ha a nyelvezetetek is Mesteri lenne - nincsenek magasabb síkok, ugyanakkor viszont léteznek a szabadság síkjai. Oké.

LINDA: Hmmmm.

ADAMUS: Igen, igen. Ezt írd bele a könyvedbe!

ADAMUS: Nem, most komolyan, nem létezik se magasabb én, se hatalmas angyal. Öljük meg azt a hatalmas angyalt! Akkor most.....(Lindának elakad a lélegzete)

LINDA: Ó! Linda nem kaphat vizet! (nevetés)

ADAMUS: A magasabb én elképzelését itt és most semmisítsük meg! Öljük meg! Nem, nem. A megölés az jó, mert ez azt jelenti, hogy megengedi, hogy az energiák - még visszatérek rád, de most

más dolgom van - szóval azt jelenti, hogy ez kiengedi, kiszabadítja azt az energiát abból a felfüggesztett állapotból, amiben jelenleg tartózkodik és tudod, ha van egy palack vized.....sajnálom, de ma én következem a vízzel! Gyere csak ide egy pillanatra! (mondja Lindának, aki a múlt hónapban vizet locsolt Adamusra - nevetés)

LINDA: Az ki van zárva!

ADAMUS: Ó, Linda!!!!

LINDA: Az ki van zárva! (még nagyobb nevetés)

ADAMUS: Ha így tekintesz erre....

LINDA: Stupido!

ADAMUS:a dolgok felfüggesztett állapotban vannak, Tudod, ha mondjuk ez a palack víz képviseli az érzelmeidet, vagy a problémáidat, vagy a fizikai testedet, akkor mondhatni ez az egész ennek a palacknak a csapdájában vergődik. És nem létezik olyan, hogy magasabb víz, ugyanakkor viszont létezik olyan, hogy szabad víz! (Adamus összenyomja a palackot, amitől a víz kifröccsen belőle - páran nevetnek) Létezik olyan, hogy szabad víz. És ez elengedésre került abból a struktúrából vagy szerkezetből, amibe eddig be volt zárva, legyen szó akár egy hiedelemről, vagy egy biológiáról, vagy akár egy korlátról.

És Karen, most nem akarok eltérni a mondandódtól, de vessünk véget ennek az egész magasabb én, meg hatalmas angyal, meg az ehhez hasonló összes dolognak! Hagyjuk ezt itt magunk mögött a Coal Creek találkozási teremben! Amikor továbblépsz, hagyd magad mögött ezt az elméletedet!

Tehát létezik a Szabad Én, a valódi Én. Ez mindig is így volt és ez most itt ott van benned és mindenhol körbevesz téged ez a Szabad Én - ugyanakkor viszont fogalmazzunk úgy, hogy a megnyilvánulása és a tudatossága jelen pillanatban egy felfüggesztett állapotban van.

És most, hogy teljesen kibillentettelek, térjünk vissza rád és arra, hogy azt mondtad, hogy valami bejött a magasabb síkokról és most akkor mi van?

KAREN: Nos....

ADAMUS: Milyen a hangulatod?

KAREN: Nem tudom, hogy kezdjek bele valami újba, vagy pedig azzal lépek tovább, ha befejezem a könyvemet, amivel az elmúlt évet töltöttem?

ADAMUS: Á, rendben. És milyen a hangulatod?

KAREN: Ünneplős.

ADAMUS: Ünneplős. Jó. Jó. És hogy állsz a bosszankodással?

KAREN: Az nincs.

ADAMUS: Jó.

KAREN: Ilyen ünneplős a hangulatom. (mondja és közben rámutat az egyik festményére)

ADAMUS: Ilyen az ünneplős hangulat. Ilyen.

KAREN: Ezt mostanában festettem.

ADAMUS: És milyen gyönyörű pólót lehetne csinálni belőle! Á, igen. De 10% az enyém az eladásból. (nevetés) Köszönöm. Köszönöm.

A következőt kérem! Milyen a hangulatod? Milyen a kedved? Tudjátok mit jelent a hangulat!

EDITH: Áru el nekünk!

ADAMUS: Ó, éppen odatartok.

LESLIE: Oké. Bosszús.

ADAMUS: Bosszús.

LESLIE: Nagyon nyűgös, bosszús. Egészen tegnapig minden és mindenki csak idegesített.

ADAMUS: Ó!

LESLIE: Még a kutyám is!

ADAMUS: Aha, a kutyád. Igen, igen.

LESLIE: Úgy értem, mindenki....

ADAMUS: Tudod, hogy ez rossz. Az már tényleg nagyon rossz, amikor még a saját kutyád is idegesít. (nevetés)

LESLIE: Úgy értem a kutya....

ADAMUS: Úgy értem, ez jelenti azt, hogy bosszankodó és nyűgös vagy.

LESLIE: Igen, nagyon.

ADAMUS: Igen, igen.

LESLIE: Igen, nagyon nyűgös vagyok.

ADAMUS: Igen.

LESLIE: Mint...

ADAMUS: Könnyen idegesíthető.

LESLIE: Mindennel kapcsolatban.

ADAMUS: Igen. Nos, csodálatosan nézel ki!

LESLIE: Köszönöm.

ADAMUS: Igen. Bájos vagy.

LESLIE: Csodásan érzem magam. Köszönöm.

ADAMUS: Fiatalosan.

LESLIE: Köszönöm.

ADAMUS: Érzéken.

LESLIE: Köszönöm.

ADAMUS: És milyen a hangulatod? (kisebb nevetések)

LESLIE: A hangulatom - ó, hát a hangulatom tegnap óta megváltozott.

ADAMUS: Oké.

LESLIE: És a mai napom sokkal.....de az elmúlt két hétben tényleg nagyon bosszantott minden.

ADAMUS: És mit kezdted ezzel a bosszankodással? Hogyan fejezted ki? Hogyan bírtál vele? És John, kérlek, egy szót se szólj! (mondja ezt John Kuderkának, a férjnek)

LESLIE: Sörrel! (Adamus nevetett) Próbáltam....(sóhaj)....nem akarom azt mondani, hogy próbáltam - á, próbáltam figyelmen kívül hagyni.

ADAMUS: Igen.

LESLIE: Úgy értem, csak hagytam.

ADAMUS: Igen.

LESLIE: És nem sokat mentem emberek közé, mert ott sok olyan ember van, mint mondjuk a bankokban is a biztonsági őrök és...

ADAMUS: Ők csak emberek.

LESLIE: Igen. És az utadban állnak. (nevet) És ott vannak az ostoba, hülye emberek!

ADAMUS: (nevetve) Az ostoba, hülye emberek!

LESLIE: És nem akarom ezt érezni velük kapcsolatban, de mégis ezt van!

ADAMUS: Hát akkor ez egy dilemma, ugye? Szeretetteljes és együttérző akarsz lenni velük.....

LESLIE: Húúúú.....

ADAMUS: ...és tudod, de ez mégis olyan, mint ez (bemutat Adamus a karjával) Ó!!!!

LINDA: Óóóó!

ADAMUS: Óóóó!

LESLIE: Menjenek onnan! Távozzanak!

ADAMUS: Igen, menjenek az utadból!

LESLIE: Adják oda, amit akarok és meg is teszik - de nem valami jól. És ez itt a probléma.

ADAMUS: Igen.

LESLIE: Nem úgy csinálják, ahogy azt én akarom.

ADAMUS: Nem bizony.

LESLIE: Egyáltalán nem úgy csinálják. (nevetés)

ADAMUS: Na igen! Ez itt az én bolygóm. Te pedig csak egy vendég vagy itt. Viszlát! (még nagyobb nevetés)

LESLIE: Nos és nem jól szolgálsz engem.

ADAMUS: Nem. Nem jól szolgálnak.

LESLIE: Nem.

ADAMUS: Nem. Idegesítőek.

LESLIE: Egyfolytában.

ADAMUS: Alvás közben is bosszankodsz, az álmaidban?

LESLIE: Olyankor nagyon elfoglalt vagyok...

ADAMUS: Igen, igen.

LESLIE: Felébredek az éjszaka kellős közepén és nagyon aktív vagyok, úgy értem tényleg elfoglalt vagyok.

ADAMUS: Igen. És boldog álmaid vannak?

LESLIE: Dehogysis! Olyan, mintha dolgoznék.

ADAMUS: Igen.

LESLIE: Olyan, mintha ugyanúgy dolgoznék, mint amikor ébren vagyok. Akkor is dolgozom,

amikor alszom és akkor is, amikor ébren vagyok.

ADAMUS: És akkor egyáltalán hogyan éled túl a nappalokat és az éjjeleket?

LESLIE: Hát, nem túl jól.

ADAMUS: Igen.

LESLIE: Nem jól.

ADAMUS: ...talán nem ártana kiruccannod egy kicsit egyedül.

LESLIE: Le akarok vezetni egyedül Maine-be, de úgy, hogy még a kutya se legyen velem az autóban.

ADAMUS: Igen, igen.

LESLIE: Azt gondoltam, hogy magammal viszem a kutyát, de aztán meggondoltam magam, mert még megfojtanám útközben.

ADAMUS: Ez azért már elég rossz. (nevetés)

LESLIE: Igen.

ADAMUS: Még a kutyát sem.

LESLIE: Igen, még őt sem.

ADAMUS: Igen, igen,

LESLIE: Nem, nem.

ADAMUS: De ha mégis magaddal viszed a kutyát, gondolj csak arra, milyen emlékeid lesznek később! (nevet) Ó, annyira jó volt a kutyával! Majdnem megöltem ugyan, de annyira jó volt!

LESLIE: Egyedül akarok lenni az autóban és a hotel szobákban is, azt akarom, hogy senki ne legyen velem. Érted?

ADAMUS: Igen.

LESLIE: És ne legyen ott senki - senki az autóban, csak én.

ADAMUS: Igen, abszolút.

LESLIE: Igen, igen, igen.

ADAMUS: Igen.

LESLIE: Hát, nagyjából ez van. (valaki megkérdezi: John se legyen ott veled? Nem akarom, hogy a közelemben legyen - most viccelsz? (mind a ketten nevetnek)

ADAMUS: Akkor most kérnék egy képet John-ról a háttérben. (nevetés) Mosolyog.

LESLIE: Na, ő is elég házsártos.

ADAMUS: Megérti. Ő ezt teljesen megérti és a kihívás része, amit oly sokan megéltek - az, hogy egy kapcsolatban éltek és kifejezetten abban az esetben, ha mind a ketten a Mesterlétetek felé tartotok, akkor az nagyon nehéz tud lenni esetenként! És itt most nem nézek senkire, de.... (nevetés)..ez tényleg nagyon nehéz.....Lindaaaaaaaaaa (még nagyobb nevetés)

És tudjátok mit? Időnként csak el kellene nevetnetek magatokat! Nevetnetek kellene magatokon, azon, hogy milyen zsémbes mesterek tudtok lenni! (még nagyobb nevetés) És ez rendben is van.

LINDA: Pöcs mestert mondtál az előbb? (nagy nevetés, taps, Adamus felemeli a vizes palackot) Óóóó!

ADAMUS: Ó, Lindaaaa!!! (még nagyobb nevetés)

Az egyik régi sztereotípiája az volt, hogy egy Mester mindig nagyon szeretetteljes, irtó békés, vagyis nagyon *halott*, mert ilyen nem létezik! Nem létezett ilyen soha! Amikor a múlt Mesterei eljutottak erre a pontra, akkor el is távoztak!!! Nem voltak képesek ezt kezelni. Nem csak, hogy a kutyájukat sem akarták magukkal vinni, hanem még el is ajándékozták a kutyájukat. És más dolgokat is tettek, amiket itt meg sem kívánok említeni. (még nagyobb nevetés) De elérkezik egy pont, amikor ez meg van! Meg van. És ezt máris elmagyarázom, csak előbb még kíváncsi vagyok egy-két válaszra.

Milyen most a hangulatod? Milyen a kedved? Bonnie-t szeretném erről hallani. Láttam, hogy Bonnie az előbb azt mondja - engem válassz, kérlek. Hello Bonnie!

BONNIE: Szia.

ADAMUS: Szia.

BONNIE: Tudod mennyire mérges vagyok..

ADAMUS: Tudom!

BONNIE: És kifejezetten rád haragszom.

ADAMUS: Igen! Igen! (kisebb nevetés) De mégis, mit tettem?

BONNIE: És ezt még el is kell mondanom? (nevetnek)

ADAMUS: Tudom. Megnyomtam egy pár gombodat. Ó és ez nem volt egy hűsítő, kényeztető balzsam az állandó bosszankodásodra! Nem mondhatnám. Nem jött a segítségedre, amikor azt kérte: *Ó, Adamus! Adamus! Gyere és segíts!* És mit is csináltam mostanában? Hát... olyan voltam, mint a kutyád. Beszaladtam a sarokba, elbújtam és hagytam, hogy bosszankodj!

Tehát, milyen a hangulatod?

BONNIE: Még mindig bosszús vagyok.

ADAMUS: De miért? (Bonnie sóhajt) Túl keményen dolgozol.

BONNIE: Igen.

ADAMUS: Miért?

BONNIE: A te hibádból. (nevetés)

ADAMUS: Nos, akkor ezt itt most határozzuk csak meg! A szerető és szeretett Adamushoz beszélsz? Vagy Cauldre-hoz?

BONNIE: Hozzád. Mert a te ötleted volt.

ADAMUS: Ó, szóval a szeretett Adamushoz beszélsz? És mit is tettem pontosan?

BONNIE: A kitűzők.

ADAMUS: Pardon? (nevetés és egy kis taps) Akkor én már megyek is.

De Bonnie, Bonnie, elérkezett a pódium ideje Bonnie számára! (még több nevetés) Gondolj csak arra a több milliárd vagy több ezer Shaumbrára szerte az egész világon, akik éppen most is viselik a kitűzőjüket!

BONNIE: És nagyon boldogok. Tudom.

ADAMUS: Gondolj csak az emlékekre! (kisebb nevetés) Majd megkérjük Jean-t, hogy csináljon egy diavetítést ebből, egy videót, mert annyira jó ebben, ahol mindenki viseli a kitűzőjét. Úgy sétálnak az utcán, hogy rajtuk van a kitűzőjük és szinte már mutogatnak rájuk. Bemennek az áruházba és a pénztáros azt kérdezi tőlük: *Ó, mi ez a kitűző?* Éjjelente álmodnak, amikor is

elutaznak az angyali birodalmakba, ahol mindenki azt mondja nekik: *Ó? neked Mester kitűződ van!* (nevetés) És közben csodálatos zene szól és mindenki táncol és énekel! Majd a végén mind egyszerre éneklük: *Köszönjük Bonnie! Köszönjük Bonnie! Bonnie! Bonnie! Bonnie! Az én Bonniem az óceán túlsó partjáról küldi neked a kitűzőmet!* (nagy nevetés)

BONNIE: Ó, drágám! Borzalmas vagy!

ADAMUS: Milyen a hangulatod Bonnie? Milyen kedved van?

BONNIE: Hát, most éppen nevetek.

ADAMUS: Igen. Jó, Jó. És lényegében ez nagyon jó, mert igen, többet dolgoztál, mint ami emberileg lehetséges. Tényleg beszélned kellene azokkal az emberekkel. De te az egészért a munkát vádolod.

És máris be fogom bizonyítani neked ezt és a szád is tátva marad majd a döbbenettől. Be fogom neked bizonyítani, hogy ennek semmi köze sincs a kitűzőkhöz, vagy ahhoz a szintű munkához, amit végeztél. Sőt, jelenleg ez a legnagyobb áldás az életedben, amit nyugodtan megköszönhetsz nekem. (nevetés)

BONNIE: Ühüm.

ADAMUS: Köszönöm Bonnie. (integet) Igen, ez a búcsúzás. Viszlát Bonnie! (Adamus integet és mosolyog)

Még egy valakit kérek. Milyen a hangulatod? Ó, közben ezek felkerülnek a táblára? Zsémbeskedő. És a negyedik legyen csak az, hogy kitűzők. Azok az átkozott kitűzők. Azok az átkozott kitűzők.

Igen, milyen a hangulatod?

SHAUMBRA (nő): Frusztrált.

ADAMUS: Mitől vagy frusztrált?

SHAUMBRA 2: Attól, hogy ami elromolhat, az el is romlik.

ADAMUS: Á! Hát nem ez az igazság? Igen. A Murphy törvénye szerint vagy hol.

SHAUMBRA 2: Igen.

ADAMUS: Ha valami el fog romlani, az azonnal elromlik.

SHAUMBRA 2: Ühüm.

ADAMUS: Igen. És lényegében ez egy jó dolog. Lépj túl rajta! Még évekig húzhatnád, de lépj csak túl rajta most! Akkor most...(felsóhajt) Cauldre ezt most éppen ki akarja szűrni. Akkor semmisítsd meg az összes régi elképzelést, hogy milyennek kellene lenned, mert az soha nem fog megtörténni. Sőt, még nagyobb depressziót fog okozni, mint ami történni fog.

SHAUMBRA 2: Jaj!

ADAMUS: A régi spirituális elképzeléseid és a régi Istenről alkotott elképzeléseid - ó, isten! - eltávoznak. (valaki felnevet) A régi elképzeléseid - az összes régi elképzeléseddal együtt - és nagyrészt most mindenkivel ez történik. Minden régi összezúzásra, porrá zúzásra kerül.

SHAUMBRA 2: Ühüm.

ADAMUS: Minden porrá zúzódik és azt a port meg majd elfújja a szél.

SHAUMBRA 2: Sok-sok szél.

ADAMUS: Igen. Igen.

SHAUMBRA 2: Rossz szél.

ADAMUS: Sok szél.

Jelenleg ez egy csodálatos időszak arra, hogy egyszerűen csak keresztülmenj az egész folyamaton. Minden el fog romlani. Minden - minden, ami nincs egyensúlyban, minden, amin még nem mentél keresztül - hello Wendy - minden, amin még eddig nem mentél keresztül. Úgyhogy csak lépj túl rajtuk!

És tudjátok mi a helyzet? Arra kérlek benneteket, hogy feltételezzétek, hogy mindaz, ami most történik, mindössze a Mesterlét része. Minden. És nem lecke. Nincsenek leckék. Nincs mit tanulnod. Jelen pillanatban ez csak arról szól, hogy megengeded magadnak, hogy keresztülmenj ezen az átalakulási folyamaton, ami egy alkímiai folyamat. És kérlek, mindannyian halljatok engem! Ez mindössze egy átalakulással járó folyamat, ami a nagyon régi beragadt energiákat szabad energiákká alakítja. Ez minden, ami most történik. De közben rengeteget pánikoltok - *mi történik velem? Mit csinállok rosszul?* - SEMMIT! Semmit.

SHAUMBRA 2: Jó.

ADAMUS: És azt kérdezed: *Nos, akkor miért fáj?* Azért, mert ember vagy. Tudod miért (Linda egy tál pattogatott kukoricát helyez a pódiumra) Miért - köszönöm - megbízhatok benned?

Miért - miért vagy annyira komoly? Itt van ez az egész dolog, hogy: *Mi az, amit nem értek?* Semmi. Hát nem elképesztő? Nincs semmi olyan, amit ne értenél. Nincs mit felfogni. Egyszerűen csak keresztülmeész ezen az alkímián.

És amikor létrehozod a saját kis képzeletbeli videódat - *Csodálatos életem nagyszerű időszakai címmel* - és ott lesznek ezek az emlékeid és azt mondod majd: *Édes Istenem, hát ez nagyon jó volt!* És akkor majd le kell ülnöm veled beszélni, mert azt fogod majd mondani: *Tudod mit? Csináljuk meg még egyszer!*

SHAUMBRA 2: Nem. Nem.

ADAMUS: Ó, nem! (mind a ketten nevetnek) Ó, nem!

SHAUMBRA 2: Csináljunk valami mást! Valami mást!

ADAMUS: Van valami más.

SHAUMBRA 2: Oké.

ADAMUS: És meg van bennetek az a hajlam, hogy ezt megpróbáljátok kiagyalni, kitalálni. De ez nem fog menni. Ez egyszerűen csak meg fog történni. És mialatt ez az egész folyamat zajlik, ez a hatalmas alkímia, ott van az a hajlamotok is, hogy ne bízzatok meg ebben az egészben.

És mit tesz ilyenkor egy hozzátok hasonló jó Mester? Nos, még mindig hajlamosak vagytok feltölteni a bizalmatlanság elemeivel. Amikor jó sok szemetet, vitamint veszel magadhoz és amikor csak bizonyos ételeket eszel meg - pedig hallottátok már erről a véleményemet, nem is egyszer - én erre azt mondanám, hogy ez visszaélés és most nem az elme gyógyszerekről beszélek. Hanem arról, amikor azt gondolod, hogy el kell menned egy új gyógyítóhoz, egy új tanácsadóhoz, egy új étrendet kell bevezetned az életedbe, vagy bármilyen új valamibe kell belekezdened.

Drága barátaim, mindannyian kimentek a magatokba vetett bizalomból. De mi lenne, ha elfelejtenétek az összes vitamint, meg a különféle vizeket és az összes.....most mi a legújabb örület? A tengeri hínár vagy moszat? Ez a legújabb dolog?

SHAUMBRA 2: Én nem. (nevet)

ADAMUS: Nem te. Nem. De a tengeri hínár után majd jön a következő dolog.

Álljatok meg egy pillanatra! Álljatok meg! Álljatok meg! Álljatok meg! Nem számít, hogy mit eszel. Az édes mindegy! És a világ összes vitaminja se fog segíteni rajtad. (felsóhajt) És az összes

terápia meg gyógyszer nem más, csak egy hatalmas elterelés. Pont.

És én tudom - na nem ti - de én tudom, hogy egy páran erre azt mondjátok: *Igen, de Adamus, te ezt nem érted!* Oké, akkor majd találkozunk a következő életedben! Mert én igenis megértem. Megértem és időnként kissé szélsőségesnek kell lennem és meg kell nyomjak egy pár gombot bennetek. Mert én megértem. Csak feltételezd, hogy mindazt, amin keresztülmész - azt nem valami felsőbbrendű rend méri rád - hanem te magad engeded be az életedbe.

Abban a pillanatban, ahogy azt mondtad: *A testetöltött megvilágosodásomat választom* - minden elkezdődött. És ez bizony nem mindig szép, nem mindig komfortos és kellemes, de nagyon is hatékony, ha megengeded. Jó.

SHAUMBRA 2: Oké. Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm. Köszönöm. Köszönöm. Na még egyet!

Milyen a hangulatod? Milyen az energia itt a teremben? Talán egy szép kis videót kellene itt bejátszanunk és felidézgetni a szép emlékeket, vagy pedig a lényegre térünk!

Mi a helyzet az emlékekkel? Milyen a hangulatod?

SHAUMBRA 3: (nő) Egyszer fent, egyszer lent.

ADAMUS: Fent és lent.

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 3: Nagyon lent volt, aztán rám törtek azok a vágyak, amiket meg akarok tenni már nagyon régóta.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 3: Tehát itt van bennem a vágy, hogy megtegyem. Még nem találtam meg hozzá az energiát, ezért...

ADAMUS: Ó!

SHAUMBRA 3: ...keresztülnyomom magam rajtuk.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 3: Ezért van az, hogy egyszer fent, egyszer lent, de szerintem egész elképesztő ez, akár az időjárás.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 3: A szél. Nem tudom.

ADAMUS: Most ne beszéljünk az időjárásról! Beszéljünk inkább rólad!

SHAUMBRA 3: Igen. (Adamus nevet) Nos, megérintett...

ADAMUS: Ühüm.

SHAUMBRA 3: ...valahogy a szél, újra meg újra.

ADAMUS: Na igen, a szél. A szél mindössze szó szerint eltakarítja, kitisztítja a régi energiát.

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: De vannak olyan emberek, akik ezt nem kedvelik.

SHAUMBRA 3: Számomra ez izgalmas.

ADAMUS: Igen, igen.

SHAUMBRA 3: Igen, szóval, hol fent volt, hol lent a hangulatom. De szerintem ebben a hónapban boldogabb voltam, mint az elmúlt pár hónapban.

ADAMUS: Igen és nos, van még egy dolog, amin szeretném, ha túllépnétek és ez nem más, mint a boldogság és szomorúság, mert ez tényleg eléggé zavaró. Nagyon fura emberi szükséglet a boldogság és a tény pedig az, hogy nem leszel boldog, mert ez egy elérhetetlen cél.

SHAUMBRA 3: Hát, én...

ADAMUS: Csak pillanatnyi dolog.

SHAUMBRA 3: A hangulatom inkább kellemes volt. Akkor ez hogy van?

ADAMUS: A hangulatod fent van....

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: ...és ez nem egy kifejezett ritmus, vagyis ennek nincs valami kiváltó oka, csak hol fent van, hol lent van, ami mondhatni ingadozó.

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: Igen és csak idd magadba!

SHAUMBRA 3: Azt tettem.

ADAMUS: Akkor jó.

SHAUMBRA 3: Nem. Kifejezetten a széllel, amikor jött a szél, akkor mélyeket lélegeztem. Amikor lélegeztem, közben azt gondoltam: *Én ezt a széllel csináltam és ez nagyszerű volt.*

ADAMUS: Igen. Kitűnő. Köszönöm. Köszönöm. Jó. És úgy látom Edith nagyon szeretne kérdezni vagy kommentálni valamit.

EDITH: Kérdezni szeretnék.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Arra lettünk tanítva az összes felemelkedett szívünkkel, hogy szabadságunkban áll választani.

ADAMUS: Igen, így van.

EDITH: Akkor ki akarná nyomorultul érezni magát?

ADAMUS: Ó, ez jó átvezetés....vegyétek el tőle a mikrofont! (valaki elveszi tőle) Köszönöm. (Adamus és páran a közönségből nevetnek) Ez egy jó átvezetés....

Nem, ez egy jó átvezetés és nem akarom ezt többet megbeszélni, azt akarom, hogy tapasztald meg. Azt állítom...azt állítom, hogy sok hangulat zajlik mostanság.

Hangulatok

Mit takar a hangulat? A hangulat egy érzelmet jelent. A hangulatod a jelen pillanatnyi érzelmi színted megmutatója. De ami még ennél is fontosabb, a hangulat az egy gondolat, mégpedig egy ítélező gondolat, amit azt mondja: *Boldog vagyok. Szomorú vagyok. Nem tudom mit teszek. Tudom, hogy mit teszek. Jól érzem magam, rosszul érzem magam* - és ez a hangulat. Az emberek a hangulataik szerint élnek. Az embereket a hangulataik irányítják. Tényleg így élnek. És vannak olyanok, akik ezt tudományosan - nem akarom ezeket kiborítani, ezért adjátok körbe! (odaadja a pattogatott kukoricát valakinek) Á, igen! Előbb beléjük akarok lélegezni! (Adamus belelélegzik a

tál kukoricába) Oké. Megosztottam vele a légzésemet. Olyan sok mindent megosztotok. Egy kis légzés nem fog fájni. (némi nevetés)

Az emberek a hangulataik szerint élnek. Reggel felkelnek - és most nem túlzok - reggelente felkelnek és a maguk módján a következő kérdést teszik fel: *Most jó a hangulatom vagy rossz?* Azon elmélkednek, ami előző nap történt velük és ahol abbahagyták, ott folytatják a hosszú és sok esetben sivár és bús történetüket. Majd azt mondják: *Oké, jó hangulatban vagyok, mert...* és töltésnek ki az üres részt. Vagy éppen azt mondják: *Rossz a kedvem* - és azon a kerékenyomon haladnak tovább. És a hangulatuk egyfolytában változik amiatt a pár dolog miatt, amiről beszélni fogunk.

De ezek a hangulatok általánosságban szólva a gondolatok által generálódnak, a gondolatok pedig ugye meghatározott érzésekkel járnak. És ismételten - visszatérve erre az egész dologra - az elme, az agy, a gondolatok nem rendelkeznek semmiféle valóságos érzéki tudatossággal. De az agy úgy került kifejlesztésre, hogy azt higgye, hogy igenis rendelkezik ezzel a tudatossággal. Ezért aztán létrehoz egy hangulatot. Egy hangulatot.

És a hangulat a fíngokból - a gondolatokból kerül megteremtésre, legyártásra - amiről múlt hónapban is beszélünk. Tehát témérdek sok érdekesen korlátozott... (nevetések - Linda átnyújtja neki a csészéjét) köszönöm - szóval ezek a korlátozott gondolatok létrehoznak egy hangulatot. Ez a hangulat aztán meg létrehozza azt az energiát, ami ott lesz egész nap és meg is tapasztalod azt.

A legtöbb ember abban a hitben él, hogy nem tudja irányítani a hangulatát, a kedvét, vagy, hogy nincs választása a hangulata felett. Így aztán a hangulataik szerint élik az életüket.

És csak egy apró kis tényként még hozzátenném, hogy egy ember döntései 100%-ban az érzelmein alapulnak. Még az olyan döntéseik is, amik mondjuk a tudománnyal, vagy a matematikával kapcsolatosak, vagy valami nagyon fekete-fehér dologgal, vagy egy állással, olyan dolgokkal kapcsolatosan, amiket minden nap elvégzel a munkahelyeden, tudod, amikor döntesz valamiről a cégednél - hogy mondjuk az egyik vagy a másik területet kellene jobban fejleszteni. És az ember erre azt mondaná, hogy: *Nem, ez nem érzelmi alapú.* Pedig abszolút érzelmi alapú. Minden az érzelmekből ered, az érzelmek pedig a gondolatokból erednek és ezek a gondolatok pedig tényleg nem igazak. Korlátozottak.

Képzeld csak el Edith, hogy ez mit tesz az életben. Megteremti - generálja ezt az összes illúziót. A gondolatokból hangulatok lesznek, ami úgyszintén érzelem és ezen az úton-módon vonzzátok be az energiát az életetekbe és aztán ezek alapján lélegeztek és akkor ilyen lesz a befogadásotok is. És az energiák pedig egyszerre csak elég rendesen beragadnak, beszorulnak.

Van valami bennetek, ami egyre jobban és jobban a felszínre tör és ez eléggé bosszantó. És ez az, amit régebben a fátyolnak hívtunk. Ez a valami ez az illúzió. A fátyol természetesen az elkülönültséget vagy a szétválasztottságot jelenti. Pont. A fátyol az elkülönültség, az elkülönültségbe vagy a szétválasztottságba vetett hiedelem.

De egyre közelebb és közelebb kerültök ehhez az igazsághoz, ehhez a tudáshoz, hogy mindezek a gondolatok és hangulatok meg érzelmek tényleg nem ti vagytok. Talán - vitatkoznátok velem - egy bizonyos mértékig ez a ti korlátolt részetek. De ez nem a valódi és igaz Éned. Nem a belső lényed.

Szóval, itt van ez az idegesítő irritáció, ami most zajlik, mert tudod, hogy létezik ennél valami sokkal jobb. Nem tudod ezt meghatározni. Még az is nehéz, hogy valaki más utazásának a történetére támaszkodj, mert - és ezt most nagyon őszintén és nyíltan mondom - valójában senki sincs előtted. Még azok a fickók sem, akik ott ücsörögnek a kolostorok vagy templomok falai között és ott imádkoznak. Csodálatra méltó emberek, de nem járnak előttetek.

Tehát senki sem tudja ezt igazán elmondani neked. De mégis itt van ez a tudás. És ezt összekombinálod azzal a rengeteg sok energiával, ami most jelen van és érzed ezt a megszülető

érzést, ami felszínre akar törni benned: *Az Istenit neki! Van valami más. Tudom, hogy van valami más is.* De aztán megint visszaesel a gondolat mintába, gondolkozni kezdesz: *De mi lehet az? És hol fogom megtalálni? És mit kellene tennem? Vajon megfelelően összhangban vagyok? És a megfelelő színeket hordom?* És akkor már le is tértél az irányról. Kibillentél az egyensúlyodból.

És akkor rossz lesz a hangulatod, mert sok-sok gondolattal felépítetted a hangulat színpadodat. És ekkor lezárod magad, mert nem ezt remélted.

Bizonyos értelemben véve rengeteg áldás jár ezzel a sok bosszankodással, frusztrációval, mert ez egy felgyülemlett energia, amit el kell engedni, ki kell szabadítani. És amikor ezek elengedésre kerülnek, akkor ezzel együtt sok-sok régi dolog is elengedésre kerül, ami már nagyon régen beléd volt szorulva, ragadva és akkor végre elkezdheted megtapasztalni a szabadságot. Hiszen ez maga a lélek - a szabadság. Ő a szabad ÉN. Nem a magasabb én, hanem a szabad tudat. Nem a korlátolt tudat, nem az alacsony emberi tudatosság, hanem egyszerűen csak a szabadság.

És ezért nem kell megdolgoznotok. Sőt mi több, ha ezt teszitek, az csak ellenetek dolgozik. Azt állítom - kis gyakorlatunk részeként: Milyen a hangulatod? - azt állítom, hogy unatkoztok. Unatkoztok.

Unalom

1400 élet után, miután már szinte mindent megéltél, amit ember csak megélhet, voltak kapcsolataid, jók és rosszak, volt egészséged - jó és rossz egyaránt. Volt, hogy volt pénzed és olyan is, amikor nem volt. Az inkarnációidon, az életeiden keresztül, bejártad már szinte az egész világot. Nem kell felülnöd egy repülőre, mert valószínűleg már jártál ott, egy kevés kivétellel. Nem maradt már sok minden. Ezért aztán unatkozol.

És mit csinálsz, miközben unatkozol? Nos, hát felállítasz először is egy frusztrációt, mert Leslie, az az igazság, hogy egyszerűen csak unatkozol. Ez a helyzet.

Azt gondolod, hogy az van, hogy: *Nem bírom elviselni az embereket vagy a kutyámat, vagy ezt vagy azt.* Ez az unalom, ami intoleranciához vezet és ez kombinálódik ezzel az érzéssel, ezzel az intuícióval, hogy: *Kell itt lennie többnek is.* És van is. És itt van ez a teljes unalom. Ránézel a másikra is azt mondd: *Te jó ég, még minimum 75 életet le fognak élni!* (nevetés) *Nem akarok velük lenni. Annyira elegendem van már ebből, hogy ezen megint átmenjek. Belefáradtam az idióta kérdésekbe!* Aztán ott a másik részed, egy másik korlátolt részed és kérnék egy filctollat...(elkezd rajzolni egy kört, a közepén egy ponttal)

Szóval ott van a teljesen korlátlan részed, az Én Vagyok. Aki teljesen szabad. Nem függ semmitől, még Istentől sem. Isten azt mondta: *Tessék, itt van a Te Én Vagyok-od - birtokold - és aztán - huss! - húzz el innen!* De aztán meg ott vannak azok a kis korlátolt dobozkáid és közülük egy pár szinte ragaszkodik a Szabad Énhez, amitől mégis elbarikádozták magukat.

Itt vannak ez a sok kis korlátolt dobozka és az egyik ilyen korlátolt doboz, amit te magad hoztál létre, azt mondja: *Nos, nekem Mesternek kellene lennem! Adamus azt mondta nekem, hogy Mester vagyok. Biztosan hazudik, mert jelen pillanatban ki nem állom a többi embert. Még a kutyámat sem bírom elviselni.* Szegény kutya! Szeretne valaki befogadni itt egy kutyát? (nevetés) Lenne itt egy kutya, aki örökbefogadásra vár! (még több nevetés)

Tehát létrehozta ezt a másik korlátolt ént: *Nekem Mesternek kellene lennem!* Nos, egyébként is, mi a fene egy Mester? Már elmondtam ezt nektek és más csoportoknak is. Először is, egy Mester semmiféle szemetet és szart nem tolerál! Na, ez ugye egyáltalán nem hasonlít a Mesterről alkotott eddigi elképzeléseitekhez, aki tudjátok, ott ücsörög a hegytetőn és közben imákat mormol. Egy Mester nem ilyen! Ez olyasvalaki, aki keresztülmegy valami olyanon, amin ti úgy nyolc, tizenkettő vagy tizenöt étellel ezelőtt mentetek keresztül. Már megtettétek ezt is. Túl vagytok már ezen. Már

ücsörögtetek a hegytetőn. Már túl vagytok ezen a rutinon és el tudjátok képzelni magatokról, hogy újra visszatérjete ehhez? Unalmas. Unalmas. Unalmas.

Azt állítom, hogy ez az irritáció, idegesség, amivel mind bírtok nem más, csak szintiszta unalom. Sőt, lényegében beékelődtek két rossz alternatíva közé, ahol akármit is választasz, az nem lesz mindenki számára kielégítő. És ez azért van, mert unatkoztok, de közben meg nem akartok meghalni. Ezért is mondtam, hogy ne aggódjatok a halál miatt. Az könnyű!

De nem akarok eltávolítani erről a síkról, mert nem vagytok benne teljesen biztosak, úgy értem tényleg nem vagytok benne teljesen biztosak, talán 90%-ban biztosak vagytok benne, de nem vagytok teljesen és egészen biztosak abban, hogy mi következik a halál után. (gesztikulál egyet, amin nevetnek) Még a szavakat sem tudom kimondani arra, ami utána következik. Tehát itt van bennetek ez a visszafogottság, ez a korlátoltság, de közben pedig már nem nagyon vagy képes tolerálni még egy napot ezen a bolygón, azt, ahogy itt mennek a dolgok.

Manapság az okoz számotokra nagy izgatottságot, ha vehettek magatoknak egy új darab technológiai készüléket. *Igen, mert még soha sem volt ilyen hiper-szuper, luxus iPad-em, vagy ilyen szuper V modellem egyik életemben sem. És most már van! Oké.* És harminc perc múlva újra elunod magad.

Tehát ez az egész unalom jelenség zajlik itt és mit tesztek? Dolgokat teremtetek, amivel lefoglalhatjátok magatokat. Sokan azt tesztetik, hogy szélsőséges aktivitásokba viszítetek bele magatokat, amit én csak „Kalapos” aktivitásnak hívok, tudjátok ez a Bolond Kalapos esete. Csak azért tesztetek dolgokat, bármit, hogy tovább maradjatok és bármit képesek vagytok megtenni, mert ha bármivel is lefoglaljátok magatokat, akkor talán itt tudtok még maradni ezen a bolygón. Ha folyton elfoglalod magad, akkor ez talán majd behoz némi energiát vagy valamit. De nem hoz be!

Lényegében az, hogy eszeveszett cselekedetekkel foglald le magad - neurotikus és ez csak a gondolatból-hangulat ciklust táplálja. Nem ad neked lehetőséget arra, hogy megállj és azt mondd: *Vagyok. Létezem.* Nem ad neked lehetőséget arra, hogy lelassulj és lehetővé tudd ennek a nagyon is természetes folyamatnak a bekövetkeztét, mert egy részed nem akar szembenézni ezzel a természetes folyamattal. Mert az egy kicsit fájdalmas. Nem is kicsit, hanem nagyon fájdalmas.

Egy ideig fájdalmas a test számára, mert a test el fog engedni... hadd fogalmazzam meg ezt a következőképpen! Ha azt mondom neked, hogy teljes mértéken el fogod engedni az ősi - vérvonal biológiádat és a régi emberi sablonodat és integráld a FényTestedet - nem gondolod, hogy ez azért egy picikét fájni fog? Nem gondolod, hogy ezzel a folyamattal azért járni fog egy kis energetikai rázkódás és nyikorgás? Mert nos, mindenképpen járni fog vele. Már több millió éve a fizikai testnek ezzel a mintájával vagy sablonjával éltek együtt. Ezért aztán, amikor ez elengedésre kerül, kicsikét fájni fog. Olyan ez, mint amikor... (Adamus megint összenyomja a vizes palackot, amiből a kifröccsen a víz) Ezt Linda tanította nekem!

De ez egy jó példa volt erre, mert itt van nektek beragadva ez a réges-régi ősi biológia, ti pedig gondolkodással akartok ebből kimászni - „*Többé már nem az őseim vagyok, többé már nem az őseim vagyok*” - és ez bizony nem tesz túl sok jót.

Megálltok egy pillanatra és akkor - megint kifröccsenti a vizet - ez csak elengedésre kerül. Azt kérdezitek: *de hogyan kerül elengedésre? Úgy értem lépésről lépésre mondd el nekünk ezt, hogy eldönthessem, hogy egyáltalán én ezt akarom-e?* Az nem lényeges. Nem számít. De el lesz engedve. El lesz engedve.

Tehát iszonyatos mennyiségű unalom van és tényleg szeretném, ha ebbe beleéreznétek! Hatalmas teremtő vagy, óriási teremtő. De, hogy válaszoljak a kérdésetekre, vannak olyan választásaid, amik egyáltalán nem hatalmas és grandiózus teremtői választások. De vannak köztük nagyszerű választások is. Olyan is akad köztük. De némelyikük nem mások, csak kicsi kis unalmi választások,

kicsi kis korlátolt énes választások és nem nagyszerű választások.

Edith, most elárulok neked egy titkot, ami maradjon köztünk! Sokat beszéltünk már a választásokról korábban éveken át, aminek az volt az oka, hogy elfelejtettétek, hogy tényleg meghozhatjátok a választásaitokat. Te vagy bárki, bekerül a mátrixba, belesimul ebbe a hipnotikus ritmusba és elfeledkezik arról, hogy hozhat választást, hogy van választása. Vagy pedig abban a hitben ringatják magukat, hogy van választásuk, hiszen szabadon eldönthetik, hogy csoki vagy vanília fagyit egyenek desszertként, vagy azt mondják: *Egyiket sem ehetem, mert nem tesz jót nekem. Mondták a TV-ben. Hogy glutént vagy mi a fenét tartalmaz. Ezért csak tengeri hínárból készített fagylaltot ehetek, így aztán...* (nevetés) Nevettek, pedig ezek a valós életből vett példák! És akkor már nincs is ott a választás.

Mi - Tobiás, Kuthumi és jómagam - éveken át azon dolgoztunk veletek, hogy hozzatok választásokat. Aztán meg azzal álltok elő: *Nos, én már félek választani, mert mi van akkor, ha rossz választást hozok?* Nem tudsz rosszul választani. Nem tudsz. Ez képtelenség. Csak hozz egy választást! (valaki tüsszent egyet) Köszönöm. Csak hozz egy választást!

A Mester egy bizonyos ponton megérti Edith, - na ezt lélegezd be - hogy ez egy rakás szar. Miután magadévá tetted a választás meghozatalának a tudatosságát, miután megértetted, hogy: *Á, hiszen választhatok! Hozhatok hatalmas, óriási választásokat!* - akkor meghozod ezeket a választásokat. Nem csak azt mondd, hogy meghozhatod ezeket a választásokat, hanem meg is hozod azokat.

A Mesterlétben pedig eljutsz arra a pontra, hogy soha többé nem kell újra egy választáson gondolkodnod, soha. Hiszen az már ott van. Már nem kell választásokat hoznod, mert a Mesterlétben vagy. Már nem vagy korlátozott. Többé már nem mondasz ilyeneket: *Nos, nem is tudom. Vagy, hogy mikor is lesz a következő bolygó együttállás? És mikor is jönnek a földönkívüliek?* Ebből már kiszálltál. Már kiszálltál a korlátozottságból. És szabad, szuverén létezőként soha többet nem hozol választást.

Miért? Azért, mert minden ott lesz a megfelelő időben, anélkül, hogy gondolkodnod kellene róla. Anélkül, hogy ilyeneket mondogatnál: *Most akkor ezt szabad nekem, vagy nem szabad?* Soha többet nem fogsz választásokat hozni. Mert minden egy csettintésre ott lesz. Ott lesz. Nincs fekete. Nincs fehér. Nincs elkülönültség. Nincs olyan, hogy: *Most ezt vagy azt kellene tennem?* Minden csak ott van.

Talán - talán még nem érzitek, hogy ezen a ponton tartanátok, úgy hiszitek, hogy még nem tartotok ezen a bizalmi ponton, hogy az ott lesz, pedig már ott tartotok. Talán ez egy félelmetes gondolat: *Té jó ég! Azt akarod ezzel mondani, hogy egyszerűen csak elengedhetem a kontrollt, az irányítást?* Hm.

És egyébként ez milyen érzéssel járna? Milyen érzéssel járna Linda Hansen, ha elengedné az irányítást, a kontrollt? Már megy is hozzád a mikrofon. Itt most egy beszélgetés zajlik éppen....

LINDA H: Éppen elaludtam.

ADAMUS: Tudom.

LINDA H: Most felébresztettél!

ADAMUS: Milyen érzéssel járna, ha elengedné az összes kontrollt, irányítást kedves Linda?

LINDA H: Hú, elég ijesztővel.

ADAMUS: Elég ijesztővel. Köszönöm az őszinteséged.

LINDA H: Igen.

ADAMUS: Nagyon ijesztő, rémisztő érzés.

Akkor most mindannyian gondoljatok abba bele, hogy elengeditek a kontrollt, az irányítást. Mert ez annyira jól hangzik! *Én vagyok a Mester és elengedem az összes kontrollt!* Hát, ha szemügyre veszed azt, hogy napközben és az életedben mennyi mindent irányítasz és kontrollálsz - az időtől kezdve - az idő kontrollja - milyen lenne csak az, ha mondjuk elengednéd az idő kontrollját, irányítását? Gondolj csak bele, milyen sok ember haragudna rád? Látod, képtelen vagy elengedni az időt.

Mi lenne akkor, ha elengednéd a biológiád kontrollját? Hm? Na igen, tudod milyen lenne! Hoppá! Jaj! (egy kis vihogás)

Vagy mi lenne, ha egy napra elengednéd a gondolataid irányítását? Ez szinte felfoghatatlan! A kontroll elengedése. Egyébként pont a kontroll, az irányítás az, ami létrehozza ezeket az apró kis dobozkákat, a korlátolt ént, a korlátolt *Én Vagyok*-ot!

Egyébként, ha észrevettétek, ezeket a dobozkákat úgy rajzoltam fel ide, hogy nem érintkeznek egymással, mert ez így is van. Ezek a korlátolt aspektusok vagy ének nem igazán kapcsolódnak egymással. Talán valami egészen fura módon kapcsolódnak ugyan, de igazából nem kapcsolódnak vagy beszélnek egymással.

Tehát elég sok a kontroll - kontrollálsz az öltözködésedet és sokszor a kontroll abból ered, hogy mások majd mit fognak rólad gondolni és mit fognak rád mondani, mert ez a részét képezi ennek a mátrixnak, hogy mit szabad és mi az, amit nem szabad megtenned. És...

Éreztek bele a veletek kapcsolatos frusztrációmba - ami értetek van és nem ellenetek, hanem értetek. Ez unalmas, halálosan unalmas. Elérkeztek az utazásotoknak erre a pontjára ezen a bolygón és ez rettenetesen unalmas.

El tudjátok képzelni a pillanat erejéig, hogy mondjuk leéled az életedet, vége a munkádnak, nyugdíjba mész, majd rádöbbsz, hogy nincs elég pénzed, ezért elmész üdvözlő embernek a Tesco-ba (páran felnevetnek) és minden nap el kell jutnod a munkahelyedre és közben folyton figyelned kell az időt. És akkor az egészséged is elkezd egy kicsit összezuhanni, te pedig abban reménykedsz, hogy nem lesz belőle nagy baj, csak kicsike. És aztán meg úgy teszel, mintha ez nem is történe, pedig ez attól még ott van.

És akkor életed maradék hátralévő idejében megbetegszel és mondjuk úgy átlagosan öt év alatt összeomlasz egy utálatos állapotba és aztán meghalsz.

És azért mesélem el ezt nektek drága barátaim, mert ti bármit megtennétek, csak ezt nem! Más emberek számára ez mondhatni megfelelő, megelégednek ennyivel, mert nem ismernek ennél jobbat, mert nem rendelkeznek a tudatossággal.

A tudatosság elhozza a frusztrációt, a bosszúságot és a haragot és ezért is van az, hogy egy jó Mester az bosszús! (nevetés és taps) Ez nagyon igaz. Nagyon, de nagyon igaz. És pontosan ezért ez az egész elképzelés... egyébként gondolkozzatok csak el azon, hogy ki teremtette meg és ki ültette belétek ezt az egész elképzelést, hogy kedvesnek kell lennetek - hogy a szentek kedvesek, hogy a Buddhák kedvesek - mert ez nem igaz!

Különösen ott, ahol most tartotok éppen - szélsőséges bosszankodás, türelmetlenség, intolerancia és harag van bennetek. És aztán meg fogtok jó sok energiát, amivel elnyomjátok ezt és ez nem működik valami jól. És aztán meg jön az összes fing az elmédben, ami csak összekuszálódik az elmében és te pedig megpróbálsz rájönni a dolgokra. És ezzel kifárasztod magad. Meg untatod is magad, de kifárasztod magad és nem marad energiád. És úgy zuhansz bele az ágyba, hogy közben azt reméled, azt reméled, hogy majd éjszaka kipihened magad, de ez nem történik meg. Nem történik meg. Üdvözöllek a Mesterlétben! (nevetés és zúgolódás)

Először is, engedd meg magadnak, hogy ebbe az egészbe tényleg beleérezz - a haragodba, a frusztrációdba, a zűrzavarodba, nyugodtan haragudj csak rám, ha ezt akarod - mert ez a valóság. Ez

az, ami zajlik és ennek oka van, mégpedig az, hogy unatkozol és valami többet akarsz, de mivel még mindig ott vannak a dobozaid és ott van még egy-pár korlátod és a kontroll elengedésének a félelme, így továbbra is benne maradsz a mintában.

De visszatérve a választással kapcsolatos kérdésre, a választás lehet az, hogy kiszállsz ebből a kerékvágásból! De drága barátaim, amikor kiszálltok abból a régi sablonból és bekerültök a saját FényTestetekbe, az Isteni Intelligenciátokba, az Én Vagyok-otokba, akkor az mindent megváltoztat. És sokan bizony csak egy apró kis változást akarnak. A Mesterlét a Minden vagy Semmi! A Mesterlét nem egy kicsikét jobb mátrixot jelent a múlt hetinél. Ez a Minden vagy Semmi. Vagy szabadság van, vagy korlátoltság. Nem létezik olyan, hogy szabad korlátozottság. Ilyen nincs. És olyan sem létezik, hogy korlátozott szabadság. Még korlátolt szabadság sem létezik!

Szeretnék egy kis tapasztalást csinálni, mielőtt rátérnénk a következő szintre. Hogy állunk idővel? Nem számít! Köszönöm.

Emlékezz!

Szeretnék egy tapasztalást csinálni és kérném lekapcsolni a fényeket és egy szép kis háttérzenét!

EDITH: Milyen ma a tejszín? Jó?

ADAMUS: Nem annyira jó, mint a múlt hónapban.

EDITH: Ó!

ADAMUS: Igen.

(megszólal a zene: „Timeless prayer” (Időtlen ima) Anders Holte előadásában a Lemúriai Hazatérés című albumáról)

Akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet, ahogy a fények lekapcsolódnak! Ó, annyi minden zajlik!

És annyi szépség van mindebben! Képzeljétek csak el, milyen csodás emlékeitek lesznek a legutolsó földi életekéről! *Ó! Istenem! Újra meg akarom csinálni!* (a közönség nevet és azt mondja: Nem! Adamus is nevet) *Ez az egész Mesterlét dolog, ó, hogy ez mekkora! Annyi zavaros, olyan fájdalmas, de mégis olyan jót tesz nekem! Nem lehetne, hogy újra végigcsináljam ezt az egész Mesterlét dolgot?* Nem. Nem. Nem tudod nem tudni azt, amit már tudsz. Nem tudod tudatlansággá változtatni a tudásodat, amire szert tettél.

Akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet ahogy elkezdjük ezt a tapasztalást!

Ennél a tapasztalásnál se feledd, hogy maradj meg az egyszerűségnél!

Azt mondják, hogy mielőtt visszatérsz ide a Földre egy újabb életre, előtte részt veszel egy tervezői ülésen. És vannak egy kevesen, akikkel tényleg ez történik. De a legtöbben nem vesznek ilyen részt. A legtöbb esetben, amikor valaki meghal, majd visszatér ide egy újabb életre, halvány fogalma sincs arról, hogy mi történik vele. Az érzelmek, az emlékek, a karma és más emberek kényszerítő és mágneses ereje visszahúzza ide őket rögvest, anélkül, hogy legalább annyit tudnának, hogy hol fognak kikötni. De mi persze tudjuk, hogy hol fognak kikötni. Azonnal visszaszületnek ahhoz a családhoz, amelyikkel már nagyon régóta kapcsolódnak.

Tehát a legtöbb ember tényleg soha nem vesz részt ilyen tervezői ülésen. Életről életre csak hánykolódnak, egyik életből a másikba vetődnek, átbukdácsolva az időn és téren, átbotorkálva a kihívásokon és a nehézségeken, átbotladozva a démonjaikon és a sötétségükön és nagy ritkán a felszínre bukkannak egy kis levegőért, de ez nem túl gyakran történik meg.

De ti, drága barátaim, ennél sokkal bölcsőbbek vagytok és ti tényleg elelmélkedtetek, mielőtt idejöttetek volna ebbe az életetekbe. Ez nem azt jelenti, hogy sok-sok angyal vett körbe benneteket.

Beszéltetek egy pár létezővel, egy pár entitással. De aztán egyedül elvonultatok a saját csodálatos dimenziótokba, mert tudtátok, hogy vissza fogtok térni a Földre.

Ennek teljesen tudatában voltatok. Elvonultatok hát, hogy egyedül legyetek, távol a többi entitástól. Ó, hiszen már oly sokszor jártatok a Földön! Ismertétek a programot. Ismertétek az egészet tetőtől-talpig, mindennek a csínját-bínját. Ismertétek a fákat, a folyókat, az égboltot, a viharokat, a havat, a sivatagot és a hőséget.

Ismertétek a szépséget, de tisztában voltatok a természet veszélyeivel.

Ismertétek az ételt és a szexet. Ismertétek az embereket, az emberek működését. Mindent tudtatok már. Semmi - tudtátok, hogy tényleg semmi új nem vár itt rátok.

Elvonultatok hát egyedül, hogy felkészüljete erre az életetekre. Erre. Olyan, mintha csak tegnap történt volna!

(szünet)

És nagyon mély és szenvedélyes okotok volt a visszatérésetekre. Nos, ez a mély és szenvedélyes ok néhanap teljesen feledésbe merült előttetek, mialatt éltétek ezt az életeteket.

Néha még azzal is hülyítettétek magatokat, hogy azért jöttetek vissza, hogy jobba tegyétek az emberiséget. Egyáltalán nem ezért jöttetek vissza.

És nem is azért, hogy megtaláljátok a rég elveszett lélektársatokat, mert tudtátok, hogy életetek nagy részét egyedül, magatokkal fogjátok tölteni. Ezt tudtátok.

Mély szenvedélyt éreztetek a visszatérésetek kapcsán. Ott volt annak tudása, hogy valószínűleg ez lesz az utolsó életetek.

Tudtad, hogy vannak bizonyos dolgok, amiket be akarsz teljesíteni.

És ebben az időszakodban, miközben ezeken elméledtél, keresztülmentél egy érdekes metamorfózison. Eloldottad magad az előző életedtől és annak személyiségétől, belementél a Lélek Éned töredékeibe és ezzel egy időben pedig beleolvadtál ebbe az új személyiségedbe, akivé ebben az életedben készültél válni. Olyan volt ez, mintha ez az összes énkép és személyiség összemosódott volna egymással és egymáson keresztül feloldódott volna.

Kioldottad magad a régi személyiségedből...

Beleolvadtál, vagy mondhatni belementél az Én Vagyok részeibe...

Beleérezted ennek az életednek a potenciáljaiba...

Mi volt az a szenvedély? Mi volt az a szenvedély...ami miatt visszatértél ide?

Azt máris elmondom, hogy nem azért jöttél ide vissza, hogy bármit is jóvá tegyél, vagy kijavíts, megjavíts, rendbehozz. Nem azért tértél ide vissza, hogy bármit is megoldj önmagadon kívül. Talán ez egy perifériás ok volt, de nem ez volt a mély szenvedélyed.

(szünet)

Ez a mély szenvedély semmi olyasmi nem volt, amit az entitások mondtak volna neked, hogy bármit is meg kell tenned. Egyáltalán nem az volt, amit a spirituális családodért vagy az Ark Rendjéért meg kellene tenned. Az Ark Rendjének végzett szolgálatod már lejárt.

(szünet)

Volt egy mély szenvedélyed, ami felülmúlt mindent és egyáltalán nem a múlt rendezéséhez, megoldásához vagy az emberiség megmentéséhez van köze. Ez a valami a bensődben volt, egy égő vágy, egy szívbeli vágy.

És ez mindig is ott volt, bár gyakran megfoghatatlan a számodra és elillan előled. Gyakran beleakadsz annak a zűrzavarnak a hálójába, hogy szerinted mit kellene tenned ebben az életedben és olyan vagy, mint a Kalapos, az örült Kalapos, aki sült bolond módjára eszeveszetten rohangál körbe-körbe. De attól az még itt van. Én látom. És érzem kivétel nélkül mindnyájatokban.

És ez nem egy önigazolás, vagyis nem kell igazolnod az ittlétedet. Ez egyszerűen egy szenvedély.

Arra kérlek, hogy ebbe most érezz bele!

Ez meghaladja az elmúlt életek emlékeit. Meghaladja a többi ember vonzását, azt a vonzást, hogy esetleg más emberek vonzottak téged ide. Mert ez a sajátod. A tiéd.

(szünet)

Az elárulom, hogy ez meghaladja a jelen pillanatbeli gondolataidat és azt a próbálkozásodat, hogy ezt szavakba próbáld önteni, mert ez egy érzés. A gondolatok csak lekorlátoznak.

Ezért arra kérlek, hogy menj bele az érzésbe, szavak nélkül, képek nélkül.

Arra kérlek, hogy menj bele annak a szenvedélynek az érzésébe, mert ez szinte már-már meghatározhatatlan.

Akkor most vegyél egy kivételes lélegzetet és menj bele az érzésbe!

(hosszú szünet)

Vegyél egy jó mély lélegzetet!

Elképesztő, hogy megengeded magadnak, hogy túllépj a gondolon vagy a szavakon vagy a meghatározáson. Drága barátaim, ez a szabadság.

Arra kértelek, hogy tapasztalj meg valami nagyon személyeset, nagyon közelit és nagyon valóságosat. Kérem felkapcsolni a világitást!

Azt éreztem, hogy a legtöbben lényegében megengedtétek magatoknak, hogy kilépjete a gondolatból. Eleinte kicsit küzdöttetek ezzel, de biztonságos térben vagyunk és még ti is, akik online néztek minket, ti is egyszeriben csak megengedtétek magatoknak, hogy túllépjete a meghatározás iránti szükségleten. Eleinte volt egy kis makyo - ami ugye nem más, mint spirituális lószar - de megengedtétek magatoknak, hogy túllépjete rajta, ahogy a gondolon is.

Látjátok, az emberi elme hajlamos gondolkozni azon, hogy miért jöttél ide, ebbe az életedbe, de nem igazán azért jöttél. A gondolat, bármilyen gondolat arról, hogy miért jöttél ide, egy korlát. A gondolat önmagában korlátozott, a gondolat volta miatt.

Minden gondolat korlátozott. Pont. Kivétel nélkül. A gondolatok szépek. Minden rendben van velük. Jönnek és mennek. Bizonyos módokon szolgálnak téged, de mindig korlátozottak.

Tehát most ebben a tapasztalásban megengeded magadnak, hogy túllépj ezeken a gondolatokon, mert itt van ez a dolog, ez az érzés, ez a szenvedély, ami pontosan itt van és ez okozza ezt az idegességet, haragot, frusztrációt és a nyugtalanságodat, kellemetlenségedet és egyébként ez még mindig sokkal jobb, mintha megbetegednél. Mert ha figyelmen kívül hagyod ezt, ha nem kerülsz ennek tudatába, akkor bizony az lesz a vége, hogy megbetegszel.

Tehát megengeded magadnak, hogy egy kicsit belemenj az érzésekbe és az lehet, hogy ez a felszínre hozott néhány érzelmet is, könnyeket - az érzelmek a gondolatokhoz kapcsolódnak - de ugyanakkor a felszínre hozott sokatok esetében egy valódi érzéki tapasztalást is. Nem szexuálisat, hanem érzékit.

És egy pillanat erejéig, ebben a biztonságos térben, egy szép zene kíséretében újra éreztetek. Éreztetek. Volt egy érzéki érzésed. Nem csak egy gondolatotok, nem csak egy érzelmek - azok is ott voltak - de ott volt az érzéki érzés is.

A legtöbben képesek voltak túllépni a meghatározáson, vagyis a szavakon, nem tették fel a kérdést, hogy: *Miért jöttem ide a Földre? Azért, mert Mester akarok lenni!* (Adamus köp egyet) Azok csak szavak. És még a kép is - amikor látod magad egy ragyogó, lebegő létezőként - ami ugyan szép - de megengedted magadnak, hogy még ezen is túllépj és ha csak egy múló pillanatra is, de érezted ezt az érzéki érzést. Érzékelted.

Szabadság

Az angyalok a természetüknél fogva ilyenek, de az emberek nem ilyenek. És talán, talán, anélkül, hogy ezt szavakba akarnánk zárni, de talán ez volt az egyik oka és az egyik vonzása annak, hogy ide gyere erre a bolygóra ebbe az életedbe - ez az érzékelési, érzéki tudatosság.

Tudat. Tudat, ami tudatosságot jelent a maga érzékelő, érzéki érzésével.

Emberként eluntatók magatokat. Hülyére untatók magatokat. Abszolút. És megpróbáltátok megtalálni azokat a módokat, ahogy ezt kezelni tudjátok. Megpróbáltátok kedvesek lenni. Itt voltak ezek az egymással párbajozó gondolataitok. Értitek - az a gondolat, hogy unatkoztok és az, hogy kedvesnek kell lennetek. Az a gondolat, hogy azt kellene mondanotok, hogy az élet annyira nagyszerű, szemben azzal a gondolattal, hogy az élet egy szívás.

És így aztán keresztülmentek ezeken a masszív aktivitásokon és hogy visszatérjek rád Bonnie! Ha nem lenne a Bíbor Kör, akkor már egy elmeegógyintézetben lennél. (nevetés) És a kitűző programom segített neked - ha nem is a szó szoros értelmében, de átvitt értelemben - mert Bonnie, itt volt a sok tevékenység, amivel lefoglaltad, elfoglaltad magad. Cselekvés, cselekvés, cselekvés. És azt is lehetne mondani: *Nézd, milyen fontos szerepet töltött be az egész világ számára ez a rengeteg sok aktivitás, a kitűzők szétküldése!* De nem, ez csak lefoglaló cselekvés volt és hát persze, meg voltak a maga jó hatásai. De ha ez nem történik, ha ez nem foglal le téged, akkor apró cafatokra szaggattad volna magad, mert elképesztően sokat gondolkozol és.....Bonnie....te kontrollálsz. Hogy tudnám ezt még ennél is egyértelműbben elmondani?

BONNIE: Ó, igen, nagyon erős bennem a kontroll.

ADAMUS: Most akkor látnok vagyok, vagy mi? (kisebb nevetés) Mégis, ez a tevékenység volt az, ami egy gyönyörűséges módon lehetővé tette számodra, hogy keresztülmenj ezen a folyamaton és ahogy ezen keresztülmész, szabadabbá teszed magad. De ott vannak ezek az elfoglaltságok, tevékenységek, amik lefoglalják az elmédet és téged is, mert máskülönben elképesztően pusztító lenne számodra, ha egyszeriben csak tudatába kerülnél annak a ténynek, hogy a kontroll egyszer s mindenkorra ki lett szakítva az életedből. Hogy a kontroll csak úgy letépésre kerül rólad, hiszen ez az egyik olyan dolog, amivel azonosítod magad. Ez az egyik olyan dolog, amit előtérbe helyezel.

A kontroll eltávozik Bonnie. És ha mindez azonnal és egyszerre történne meg, akkor Bumm! Viszlát Bonnie! Bonnie átrepülne az óceán másik oldalára, a túloldalra! (kisebb nevetés) Nagyon is átmennél a túloldalra.

Tehát, egy bizonyos értelemben véve briliáns vagy! Maradj aktív, foglald el magad! De már nem kell ezt tenned! Mert már megérted, hogy erről szólt ez az egész. És olyan sokan lefoglalják magatokat ezekkel az aktivitásokkal és benne vagytok ebben a bódulatban és zűrzavarban és elveszettnek érzitek magatokat ebben az egészben...pedig drága barátaim, ebben az egész dologban az történik, hogy visszatérsz a saját szabadságodhoz.

A szabadság nem mindig érkezik könnyen, amikor már jó ideje bezárva éltek. És ezt szó szerint értem. Hiszen bárki számára, aki börtönben raboskodik mondjuk 20 éven át, úgy ez elég nehéz. Mert szokásokat fejlesztenek ki. Mintákat és komfort zónát fejlesztenek ki és a legtöbb esetben nem működnek túl jól a külvilággal, vagyis a szabadságukkal, ezért olyan dolgokat tesznek, amivel újra visszakerülnek a börtönbe.

Azok közül az emberek közül, akik több, mint 10 évet töltöttek el börtönben - mekkora a százalékos arány, hogy újra visszakérülnek oda? 60, 70, 80%. És ez nem azért van, mert rossz emberek, hanem azért, mert szokásokat alakítottak ki a börtönlétük alatt. Rendszereket fejlesztettek ki. Kontrolljaik vannak. És ha egyszer börtönben élnek, nehezükre esik a szabad térben való létezés. És ezt az egész teremtés összes létezője közül én tudom a legeslegjobban. Elmeséltem már nektek a történetemet...? (nevetés és taps) Tudtátok, hogy ez következik. Tudtátok, hogy ez jön.

Tehát azt mondom, hogy lehetek szabadok, vagy benne maradhattok a korlátaitokban, de olyan nem létezik, hogy korlátozott szabadság. Ez egyszerűen nem működik. Persze attól még próbálkoztok. Próbálkoztok. De máris megmondom nektek, hogy próbálkozzatok csak nyugodtan, úgysem mentek semmire vele. Vagy szabad vagy, vagy nem vagy az. Nem vagy az.

Akkor most visszatérek Edith a kérdésedre - van választásod? Abszolút. Már régen meghoztad a választásodat, ahogy ezt mindannyian meghoztátok. Máskülönbem nem ülnétek most itt. Hanem valamelyik másik csoportban lennétek valahol Boulder-ben. (nevetés) Már meghoztátok a választásotokat és ezért is vagytok itt és ez bizony nem mindig könnyű.

Arra kérlek, hogy most egy pillanatra, egy becses pillanat erejéig mondj köszönetet magadnak! Nem fogunk merabh-ot csinálni erre és mást sem, hanem egyszerűen csak mondj köszönetet magadnak. Ez nem könnyű. Nem könnyű, mégis csinálod. Mert kijelentetted. Meghoztad a választásodat Edith, már régen.

És, bizonyos értelemben vannak ezzel ellentétes választásaid, amiket megpróbálsz kivitelezni - és ti, többiek is ezzel próbálkoztok. Azt mondjátok: *Oké, de ezt meg ezt nem akarom!* Sajnálom! De a vonat Szabadságfalva felé halad és te rajta vagy ezen a vonaton és ezen a ponton nem tudsz már kiszállni! Mert már meghoztad a választásodat - és most túlságosan leegyszerűsíttem ezt, de valamikor hoztál egy választást, mégpedig a következőt: *A Mesterlételemet választom, ami a tudatos szabadságomat jelenti. Ezt választom és nem engedem meg, hogy bármiféle jövőbeli, hülye, ostoba korlátolt választásom felülírja ezt a választásomat.* Hát igen, ez mondhatni egy furcsa dolog, hogy itt ez a dinamika, amit te tettél bele. Azt mondtad: *Ezt választom és teljesen mindegy mit mondok vagy mit teszek a jövőben, még akár ha vissza is akarnék fordulni, nem tudom azt megtenni.* Te zártad ezt be.

Aztán pedig, hogy még örültebb legyen ez az egész, engem is idehívtatok. (nevetés), csak hogy biztosítsalak arról benneteket, hogy nem tudtok visszafordulni. Tehát nem is fordultok vissza. Nem.

Gondolatok

Akkor beszéljünk most egy kicsit erről az egész dologról, amiknek a gondolatokhoz van köze - amiről a múlt hónapban is beszéltünk.

A gondolatok korlátozottak. Minden gondolat korlátozott. Pont. Mert ha nem lenne korlátozott, akkor nem lenne gondolat, hanem érzékelő tudatosság lenne, ami egy érzés. És egy igaz érzékelő tudatosságra nem helyeződik rá az intelligencia, az elemzés, ahogy az ítélezések és a korlátozások sem. Egyáltalán semmi sem helyeződik rá. Kivéve azt, hogy minden egyes gondolat korlátolt.

Egyfolytában rengeteg sok gondolatot gyártotok le. Ezek a gondolatok hiedelmeken alapulnak és így a gondolatok aztán képesek új hiedelmeket és gondolatokat teremteni. Új gondolatokat hozol be, amivel megpróbálsz elnyomni, elfojtani a többi gondolatodat és így ez a gondolat szennyeződés egyre csak folytatódik. Azt mondd vannak környezet szennyezési problémák?! A gondolataid azok, amik elképesztő méretű belső környezet szennyezés problémát teremtenek.

Tehát itt vannak ezek a folytonos gondolataitok és aztán meg a gondolatok megteremtik a hangulatait. Mondhatod azt: *Rossz hangulatban vagyok. Mitől van ez? Hát attól, hogy éppen most zajlott le ez a kardinális kereszt bolygóállás. És ezért.* Nem. Nem. Dehogyan. Nem ezért van

rossz kedved. Annak is van persze egy apró kis befolyása rád, de a gondolataid miatt van rosszkedved.

Mi hozza létre a hangulataidat?

Akkor most beszéljünk azokról az egyéb dolgokról, amik megteremtik a hangulataidat és aztán majd még egy lépéssel tovább megyek és szeretném, ha közben ezeket a dolgokat felírnánk a táblára. Mik azok a dolgok a gondolatokon kívül, amik szintén megteremtik a hangulatodat? Milyen egyéb dolgok befolyásolják még a kedvedet? Ez annyira egyértelmű, hogy már fáj. Linda megy máris a mikrofonnal. Igen.

KERRI: Az alkohol.

ADAMUS: Alkohol. (kisebb nevetgélés) Ez igaz. Igen, igen. Nevezzük ezt vegyi hatásnak.

KERRI: Igaz.

ADAMUS: Drogok, alkohol. Most, hogy a füvezés legálissá válik, azt is idesorolhatjuk?

KERRI: Nagyon köszö, hogy a nyilvánosság előtt lebuktattál!

ADAMUS: Most, hogy már legális, lehet róla beszélni....

KERRI: Igen, megtettem.

ADAMUS: Nem kell ezt titkolnod, előbújhatsz a szekrényből.

KERRI: Igen, csináltam.

ADAMUS: Igen, igen.

KERRI: És nem a szekrényben csináltam.

ADAMUS: Értem, hanem orvosi okból.

KERRI: Csak bizonyos embereknek hazudtam erről, például Lindának, hogy azt higgye, jó kislány vagyok. Pedig közben egész idő alatt végig szórakoztam.

ADAMUS: Persze.

KERRI: Talán te sem tudtad ezt. Nem tudom.

ADAMUS: Nézd csak meg ennek a korlátait! Tudtad, hogy el kell rejtened mások elől a drogfüggőségedet, úgy értem....

KERRI: Ó!

ADAMUS:azt, hogy marihuánát szívsz. (Adamus nevet)

KERRI: Most szívatsz!

ADAMUS: De, de...

KERRI: Nem szívtam!

ADAMUS:.....nézd csak ezt meg - *El kell rejtenem, fedeznem kell...*

KERRI: Tudod, azért elég kemény itt lent élni a Földön! Oké. 40 órát dolgozol egy héten...

ADAMUS: Linda...

KERRI: ...úgy, hogy közben nem ihatsz sört.

ADAMUS: Én soha nem dolgoznék 40 órát! Ugyan már! Ugyan már! El tudsz engem képzelni, ahogy reggelente besétálok az irodámba?! És előtte megpróbálok parkolóhelyet keresgetni? És azon

aggódni, hogy jaj, mi lesz, ha öt percet kések?

KERRI: Ha te is egy fürkében ücsörögnél, biztos te is szívnál egy kicsit!

ADAMUS: Én nem ülnék ott és nem tennék ilyet. És te miért teszed ezt kedvesem?

KERRI: Nem tudom.

ADAMUS: Ó! Nyomás a WC-re!

KERRI: Ó, bassza meg! Ó, a picsába! (a közönség reakciója: Ó!)

ADAMUS: Menj ki a WC-be! Ne csak a toalettre! Ne csak ott ácsorogj nekem, hanem ülj is rá a WC-re! Húzd le a nadrágodat és ülj rá a WC-re! (nevetés) És utána majd beszélgetünk a te...látod, ez a te fürkéd. És te akkor is elmész a te fürkédbe nap, mint nap, mindig ugyanoda. Vezeted az autodat. Aggódsz amiatt, hogy elkésel. Aggódsz a pénz miatt és minden nap leülsz a WC-re a te kis fürkédben. Ez az életed. És ebből ki fogunk szállni! Nyomás a WC-be! (nevetés, ahogy kimegy)

Szóval, hol is tartottunk? Á, az alkoholnál. Mi a következő dolog, ami befolyásolja a hangulatodat? (valaki azt mondja: Az időjárás) Várd meg a mikrofont! De igazad van.

SHAUMBRA 4: (férfi) A minket körülvevő környezet, beleértve ebbe más embereket.

ADAMUS: A többi ember....ó, szóval, az emberek, mondjuk azt, hogy a kapcsolataid. Igen. És még mi? Gyorsan végigvehetjük ezt! Mi az még, ami befolyásolja a kedvedet?

SHAUMBRA 5: (nő) Az alvás.

ADAMUS: Az alvás. Abszolút. Az alvás, vagy pont az alvás hiánya tényleg hatással van a hangulatodra, mert akkor fáradt, nyúzott leszel és akkor tényleg nagyon ideges és feszült leszel. Lényegében - és ezért most fújolni fogtok rám - de egy bizonyos határig jól tesz nektek pillanatnyilag a fáradtság, az, hogy nem tudjátok kialudni magatokat éjjel. És tudjátok miért van ez így? Mert ez ledönti néhány védelmi rendszereteket, a kontrolljaitokat és a korlátaitokat, mert annyira nagyon fáradtak és elcsigázottak vagytok, hogy nem marad energiátok arra, hogy felhúzzátok ezeket a pszichikus sorompóitokat és falaitokat. Így egyszerűen csak lebontódnak. Ezért aztán ne engem vádolj azért, ha hajnali 2.22-kor felébredsz és ne mondd azt, hogy én ébresztettelek fel! Egyébként fogalmam sincs róla, hogy miket beszélsz. Tehát igen, a fáradtság.

Mi van még hatással a hangulatodra? (valaki mondja: A gondolatok) Várd meg a mikrofont! Igen.

SHAUMBRA 6: (férfi) Időhiány.

ADAMUS: Idő. Időhiány. Jó. De visszatérnék az eszeveszett tevékenységekhez - a neurotikus állandó elfoglaltságaitokhoz - és Bonnie, ha éppenséggel nem ennél a csodás cégnél dolgoznál és nem végeznél ilyen jó munkát a világ összes Shaumbrájával - akkor valami egyéb más eszeveszett tevékenységgel foglalnád le, kötnéd le magad. Tényleg. Komolyan. És ez egyébként mindenkire igaz. Szinte neurotikus hajlamotok van arra, hogy folyton tegyetek, csináljatok valamit, kifejezetten akkor, amikor tudjátok és érzitek, hogy közel a vég. (Adamus szünetet tart, majd elneveti magát) A régi korszakotok vége, a dolgok régi módon való megtételének a vége. Tehát olyan ez, mintha muszáj lenne állandóan elfoglalnod magad azért, hogy ezzel igazold magad előtt azt, hogy megérdemled, hogy levegőt vegyél és hogy jogod van elfoglalnod a teret, amiben vagy, pedig erre semmi szükség. Semmi. Lényegében - Á - nincs. Kérlek szépen!

Oké, mi van még? Mi van még? Nagyon gyorsan - mi befolyásolja még a hangulatodat?

Azokat a szavakat ki ne mondd! Csak akármit. Mi befolyásolja a hangulatodat?

GARRET: A zene.

ADAMUS: A zene. Abszolút. És ez örömteli lehet. Igen. Jó. Köszönöm.

Azt szeretném, ha elkezdenéd felismerni a hangulatodat! A hangulatodat és azokat a dolgokat, amik hatással vannak a hangulatodra! Mi van még? Gyorsan, gyorsan, gyorsan!

LINDA: Futok, futok, szaladok!

ADAMUS: Egy vagy két szóban! Ennyi.

SHAUMBRA 7: (nő) Az időjárás.

ADAMUS: Az időjárás. Abszolút. Az időjárás hatással van a hangulatodra. Amikor a barométer nyomás lecsökken, az hatással van a testedre. A tested megállás nélkül... készen állsz arra, hogy visszagyere és csatlakozz hozzánk? (kérdezi Kerritől) Köszönöm. Miért nem mondtad azt nekem, hogy egyszerűen menjek a fészkes fenébe?

EDITH: Helyes!

ADAMUS: Nem kellett volna ott ülnöd a WC-n!

KERRI: Azt gondoltam, hogy ha...

ADAMUS: Aha. Húha!

KERRI: Azt hittem, ezt nem mondhatom.

ADAMUS: Legközelebb, ha ilyet mondok neked, csak mondd azt: Adamus, én Mester vagyok. Harapj meg!

KERRI: (kiabálva): Adamus, én Mester vagyok. Harapj meg!

ADAMUS: Köszönöm. Sajnálom, hogy a szádba kellett adnom a szavakat!

Oké. Még egy valakit kérnék! Az időjárás hatással van rád. És még mi? Mi van még hatással a hangulatodra?

SHAUMBRA 8: (nő) Nos, a kapcsolatok.

ADAMUS: A kapcsolatok, abszolút.

SHAUMBRA 8: A család.

ADAMUS: Most állj elő egy másik új gondolattal!

SHAUMBRA 8: A természet. Igen.

ADAMUS: A természet. Naná. A természet befolyásolhatja a hangulatodat.

Tehát a lényeg az, hogy sok minden befolyásolja a hangulataitokat. A bolygók, a csillagok együttállása, a kozmikus együttállások ténylegesen befolyásolhatják a hangulataitokat. Egy ilyen kozmikus bolygóállás éppen most is zajlik. De nem ez alakítja, teremti meg a napodat. Nem ez helyez börtönbe és nem ez szabadít ki onnan, de az igaz, hogy befolyásolja a hangulatodat. Megváltoztatja azt, ahogy magaddal kapcsolódsz és ahogy a körülötted lévő mesterséges valósággal kapcsolódsz. Méghozzá nagyon is.

Azért hozom fel a hangulatok témáját, mert gyakran megesik, hogy a hangulatotok rabszolgájává váltok. *Ma rossz kedvem van, mert... az időjárás miatt. Ma azért van rossz kedvem, mert a világ darabjaira hullik. Ma azért van rossz kedvem, mert...* És általánosságban elmondható, hogy egy másik vagy a többi ember szerepel a rosszkezd listád legtetetjén.

Ami nem került az előbb szóba, az az egészség, a fizikai jólléted. Sokszor, mikor reggel felébredsz, azt kérdezed: *Ma fáj, vagy nem fáj?* Igen, a testi fájdalom jelentősen befolyásolja a hangulatodat. Amennyiben ízületi gyulladásod, vagy cukorbetegséged van, vagy ha fáj a fejed, vagy bármiféle fizikai fájdalmad van, akkor az bizonyon nagyon is hatással van a közérzetedre.

De mi történik olyankor, amikor a hangulatod rabszolgája vagy? Vagyis, amikor ilyeneket mondasz: *Most rossz kedvem van, ezért csak...* (valaki azt mondja: Fetrengeni fogok benne) Igen, csak fetrengök benne. Ez az én sorsom, vagy tudod, a másik meg az, amikor azt mondd, hogy *nem tehetek róla, rám lett erőltetve ez - vagy valaki biztosan utál engem...*vagy ilyenek...vagy, hogy *nem tudom kezelni a hangulatomat...*direkt nem azt mondtam, hogy irányítani, kontrollálni, hanem azt, hogy kezelni. Így aztán beletörődtek és olyankor mit tesznek? És ismételtén, olyan ez, mint az időjárás. Rossz hangulatban vagy és mit teszel? Abban reménykedsz, hogy ez majd meg fog változni.

Azt reméled, hogy ez majd megváltozik. De a tény az, hogy a hangulatok nagyon... hogy a legtöbb hangulat úgy két napig tart, vagy esetleg három napig is, ezek az úgynevezett rövidtávú kis emberi hangulatok. Vannak hosszabb távú hangulataitok is, de ez egy egészen másik Shoud témája.

Tehát itt vannak ezek a hangulataitok és hangulatról hangulatra éldegéltek. A hangulatot pedig a gondolatok generálják. A gondolatok nem valóságosak. Korlátozottak, ti pedig hangulatról hangulatra éldegéltek. És amikor a többes szám második személyt használom, -ti- akkor ezalatt az emberiség egészét értem. De *ti* ezen az egészen túlléptek.

Mert itt ugye az történik, hogy elkezdtek tudatossá válni. Elkezdesz tudatossá válni arra, hogy: *Hé, ezek a dinamikák zajlottak mindig is az életemben. Aha! Szóval ez történt eddig! Már azt hittem megőrültem!* Nem. Nem örültél meg. Csak eddig még nem voltál ezekre teljesen tudatos. Nem vagy örült!

Semmi örület nincs benned. Csak akkor lennél örült, ha elfogadnád a korlátaidat, de nem teszed. Egyáltalán nem fogadod el őket és pontosan ezért is vagy most itt. Csakis akkor lennél örült, ha azt mondanád: *Márpedig ez az élet rendje és én ezzel teljesen boldog vagyok!* (nevetés) Na, ha ezt mondanád, akkor megkérdőjeleznék téged. Akkor tényleg megkérdőjeleznék! Akkor azt mondanám, hogy vagy drogozol, vagy megtaláltad a káprázat, a téveszme olyan elképesztő formáját, hogy képes vagy mosolyogni. És ez bizony aligha történik meg. A téveszmés emberek képesek ugyan színlelni a mosolyt, de attól még belül nagyon megkínzottak. De akkora téveszmeben szenvednek, hogy képesek ilyeneket mondani: *Boldog vagyok. És te?* Na igen. *Nem csodálatos ez a bolygó, ahol élünk?* (páran nevetnek a hamis mosolyán) *Alig várom már a következő életemet!* (Adamus mosolyog) *Viszlát! Megyek játszani a delfinekkal!*

Szóval, drága barátaim, a hangulatok mindenhol ott vannak. És most azon vagyok, hogy megpróbáljalak tudatossá tenni benneteket ezekre a dolgokra, amik segítik önmagatokat és a helyzetetek jobb megértését.

Nincs ebben semmi varázslat. Nem kell itt varázspálcákkal hadonászni. Mindössze tudatába kerültök annak, hogy jutottatok el ide.

És a saját személyes tapasztalatomból mondom - Cauldre most mondja, hogy igyekezzek nagyon rövidre fogni a mondandómat - de hiszen még bele se kezdtem (nevetés) szóval a saját személyes tapasztalatomból mondom, hogy egy nagyon fontos dolgot megtanultam a saját börtönömben való hosszas bebörtönözöttségem alatt: Bármilyen helyzetbe is viszed bele magad, ki is tudod onnan szedni magad. Más szóval: senki más nem fogja ezt megtenni helyetted, érted. Ha már beleléptél ugye, akkor ki is tudsz belőle lépni. Ha belevitted magad a korlátozott tudatosságba, akkor ki is tudsz belőle lépni.

A kérdés, amit fel szoktam tenni, kifejezetten a felébredő embereknek, nem annyira a Mestereknek, hanem a felébredőben lévő embereknek, a következőképpen hangzik: Tényleg készen állsz erre? És ezen már átmentünk a korábbi beszélgetéseink alkalmával. Tényleg készen állsz arra, hogy kiszabadulj abból a börtönből, hogy kiszabadulj a korlátaid alól? És általában erre azt a választ kapom, hogy: *Nos, de...* Általában ez szokott lenni az első két szó - *Nos, de...* Vagy néha az, hogy: *Igen, de...* vagy megint máskor meg az, hogy: *Nem tudom.* (Adamus nevet)

Pedig azonnal kiléphetsz belőle és lényegében ezt már meg is tettétek és most csak keresztülmentek az átalakulási folyamaton.

Nem kell ezen dolgoznotok. Már kiszabadultatok abból a börtönből. És ezt már jó régen eldöntöttétek. Edith és azt mondtad: *Már itt sem vagyok. Kiszálltam.* - mert, tudod - *Egy darabig szórakoztató volt ebben a korlátozottságban élni és eljátszani ezt a sok különböző szerepet és megtenni mindazokat a dolgokat, amiket megtettem, de most már elég volt. Végeztem. Kiszálltam.*

És így már meghoztad a döntésedet és akkor az meg is történt és most mindössze csak keresztülmész az átalakuláson. Az alkímia a döntést követően történik meg és nem előtte. Tehát most mindössze ezen mentek keresztül.

És most csak arra kérnélek benneteket, hogy vegyetek egy mély lélegzetet és lazuljatok bele a megvilágosodásotokba és ne aggódjatok azon, hogy ez vajon egyáltalán meg fog-e történni! Nos, igen. A kérdés csak az, hogyan fog megtörténni - mert ez csak rajtad múlik.

Vegyél egy mély lélegzetet az egyszerűségbe és a tudatosságba, az Én Vagyok-ba és csak engedd meg, hogy eljőjön.

Még egy dolgot meg szeretnék említeni nagyon gyorsan és utána szeretnék egy kis igazi merabh-ot csinálni.

Sötétség

Két dolog van, ami tényleg kihívást jelent sokatok számára, amikor a hangulataitokról és a gondolataitokról van szó. És ez a két dolog a következő: az első számú a sötétség - a sötét oldalad, a negatív oldalad. És ezzel az oldaladdal egyszerűen nem akarsz szembe nézni, inkább elmenekülsz, elfutsz előle. Nem akarod azt megtestesíteni. És sajnálom, de az lehetetlen, hogy **kizárólag csak** a fényt testesítsd meg. Nem tudod csak a fényt megtestesíteni.

Van egy fogalom erre a mi oldalunkon, amit elég furán anost-nak hívunk. Hasonlít a gnost-hoz, de „anost” és ez azt jelenti, hogy létezik egy hajlam a fény felé. Megpróbálsz a fény lenni. És ez nem fog működni. És megpróbálsz fény és boldogság és csupa kellem és csupa báj lenni...ezt hívjuk spirituális béketeremtőnek vagy inkább cuminak és ez egyszerűen nem fog működni. És ezt minden Mester felismerte menet közben. Olyan ez: *Ó, a szarba is! A sötét is én vagyok!*

Sőt mi több, egy érdekes társadalmi jelenség van indulóban és pontosan tudnotok kellene, hogy ez honnan indult el. És ezt elsötétedésnek hívják. Elsötétedés. Tudjátok, van a megvilágosodás és egy új pszichikus mozgalom indult elsötétedés névvel. Érdekes. Nem is tudom ez vajon honnan származhat? (kisebb nevetés) Mert oly sok hangulati tényező elmozdul a sötétől. Vagyis: *Rossz kedvem van. Sötét hangulatban vagyok. Ez sötét. Van itt valami, amit nem kedvelek. És elhúzódom tőle.*

Tehát hajlamos vagy elhúzódni mindentől, ami sötét benned, beleértve ebbe a múlt életbeli emlékeidet és a jelen életed múltjának emlékeit, amiket vagy kiblokkolsz, kitörölsz, elfelejtesz, félretolod őket, vagy megpróbálsz kijavítani őket, megpróbálsz folyamat alá vetni őket. Nem, drága barátaim - igrátok magatokba őket! A sötétet, a fényt, mindent - mert amennyiben egyensúlytalan vagy a fény felé, (csak a fényt akarod) akkor néhány nagyon érdekes dolgot fogsz megtanulni a nehéz úton, a fájdalmas úton!

A fényen keresztül nem fogsz megvilágosodni, mert ehhez a sötétet is magadba kell innod, szívnod!

Na, itt azonnal elakad a lélegzetetek: *De ha magamba iszom, magamba lélegzem a sötétségemet, akkor azzal elfogadom a rossz dolgokat magamról?* Nos, igen, mondhatni igen - csakhogy azok a dolgok nem is voltak igazából rosszak.

A másik nagy akadály pedig a következő: *Te jószagos ég, ha belemegyek az elsötétedésbe és elfogadom a sötétséget, akkor mi lesz, ha ettől én is gonosszá válok?*

Gonosszá, sötétté. De nézzük csak ezt meg - kérek egy tollat! (A táblára kezd írni) - És itt egy szójáték következik. Angolul a gonosz = evil - de ha felcseréled a betűket, akkor live= élni és ha megint felcseréled veil= fátyol. Szóval értitek, ez a Sátán. Ez ugye csak angolul van így. De az angol nyelven ez egy érdekes szójáték.

Tehát azt kérdezed: *De mi van akkor, ha belemegyek az elsötétítésbe és megengedem a sötétségemet? Megengedem... akkor mi a sötétség?* Tóbiás évekkel ezelőtt elmondta nektek, hogy a sötétség azokat a dolgokat jelenti, amiket nem szeretsz magadban. Ez a te Isteniséged. Azok a dolgok, amiket nem engedted meg magadról. És ott van az a hatalmas félelem. *De mi lesz akkor, ha gonosszá válok? És mi a gonosz?*

Nos, az emberek azt mondják, az a sötétség...tudjátok, ez szinte csak filozófia, nem más, de a gonosz mindössze az egyének elnyomott sötét oldalának a tömegtudatban megjelenő megnyilvánulása. Nagyon sok ember elnyomja a saját személyes sötét oldalát. És ez nos, belemegy a tömegtudatba, a nagy mátrixba és az ott megerjed szépen és tényleg nagyon megbűdösödik és gázokat termel, majd felrobban.

És egy személy - egy egyén - ezt magára szedi és gonosszá válik. De egy bizonyos értelemben ő mindössze az összes emberben ott lévő sötétséget nyilvánítja meg, fejezi ki. És ez nem azt jelenti, hogy ő ezzel az összes személyt szolgálja azzal, hogy kijátssza ezt a gonosz tettet, de attól még pontosan ez történik. Valaki mondhatni a szteroidok által megy bele a sötétségbe és gonoszságot művel.

A kérdés az, hogy mi van akkor, ha nem csak megvilágosodtok, de el is sötétültök? Gonosszá fogtok válni? És az meg mi? Csak egy gondolat. Arra kérlek benneteket, hogy ebbe érezzetek bele, ahelyett, hogy gondolkoznátok róla!

Mi van akkor, ha megengeded magadnak azt is, amit sötétségnek nevezel, legyen szó akár az emlékeidről, akár az érzéseidről? Tudod még ez a bosszankodás, idegesség, ami annyira uralkodó mostanság nálatok, ez a frusztráció - ez is egy kis sötétség, mondhatni szürkeség. És ezen nyugodtan nevetethetünk, de ha ez így sokkal tovább megy, akkor bizony elég sötétté válhat.

Tehát mi van akkor, ha elsötétülsz, vagyis mi van akkor, ha ezt megengeded? Ha képes vagy ezt biztonságban kimondani: *Még a kutyám sem kell nekem!* Úgy értem, ha ezt betennéd az újság címlapjára, akkor rögtön Don Sterlingnél kötnél ki! (nevetés) Úgy értem, az emberek azt gondolnák: *Mi a baj ezzel a hölgyel? Már a saját kutyája sem kell neki. Ezt tanítja neki a Bíbor Kör? Ennyire ki nem állhatják ott a többi embert? Ennyire ellenszenvesnek, visszataszítónak tartják a többi embert?* Igen, lényegében és kifejezetten azokat az újságírókat, akik olyan ostoba, hülye történeteket irtálnak, mint amilyen ez is. (kisebb nevetés)

És ez elvezet minket egy másik dologhoz és ez bizony nehéz lesz. Arról beszélgetünk itt, hogy tudatába kerülünk az eddig fennálló korlátainknak, annak érdekében, hogy könnyedén bele tudjunk siklani a szabadságba.

Depresszió

Tehát ez a másik dolog a depresszió. A depresszió, ami egy érdekes dolog. Atlantiszban nem létezett ez a depresszió nevű jelenség, egyszerűen nem volt ilyen. Miért? Nos azért, mert folyton más emberekkel voltatok együtt. Mert mindig valami projekten dolgoztatok. Mindig volt valami, amin közösen dolgoztatok és az egész Atlantisz egyetlen hatalmas, óriási - innen származik az eredeti Kumbaya. Ez most komoly. Volt egy hely, amit Kumbayanak hívtak és ez valahogy fennmaradt és egy kifejezéssé vált, sőt, még dalt is írtak róla. (kisebb nevetés) Én ott voltam, sokan ti is ott

voltatok Kumbaya-ban és ma ez már egy vicc. De...(nevet)

Akkoriban nem létezett a depresszió. A depresszió egy viszonylag új jelenség. Akkor áll fenn a depresszió, amikor a gondolatok elnyomják az életerő energiát és a gondolatok elnyomják a szenvedélyt, az Én Vagyok szenvedélyét és ha ez túlmegy egy bizonyos határon, akkor ez egy akkora fátylat hoz létre, hogy semmi más nem marad. A depresszióból hiányzik az energia áramlás. Olyankor az energia csak egy helyben ücsörög.

Rengeteg energia van a depresszióban. Ha megtalálnánk annak a módját, hogy belefűdjünk a depresszióba, rengeteg sok energiát kinyernénk onnan, mert az ott ücsörög a trágyában vagy a kátrányban. Egyszerűen meg se mozdul. Lélektelen, lapos.

Tehát az a depresszió, amikor az elme temérdek sok gondolatot, ideát és hiedelmet generál, továbbá rengeteg sok kis apró trükköt és módszert vet be, de egyik sem működik, egyik sem válik be. És akkor az elme lényegében ezt mondja: *Már nem tudom mit tegyek, ezért aztán egyszerűen csak belemegyek a depresszió állapotába.*

A depresszió az elevenség felfüggesztett állapota. Lényegében egyáltalán nem eleven, nem élő, mert csak a felfüggesztettség állapotában van. Vannak, akik ezt a semminek nevezik, pedig ez nagyon is teli van. Nagyon is tele van. És akik depressziósak, valószínűleg vitába szállnának ezzel és azt mondanák, hogy csak a nagy semmi van ott. Nem, sokkal jobban meglennétek a semmivel, mint a depresszióval. A depresszió elképesztő mennyiségű lélektelen, élettelen energiát jelent. Ami meg se moccan.

(Linda mutogat az idő miatt) Idő? Ó, azt akarod talán mondani, hogy tetszik a mai öltözetem? Á, rengeteg sok időnk van.

Tehát a depresszió egy felfüggesztett energia állapot, ami lélektelen, élettelen, nélküli a motivációt, a szabadságot, egyfajta feladást jelent. És ez az energia meg se moccan. És mit tesz az emberiség annak érdekében, hogy kiszedje az embereket ebből a depressziós állapotból? Gyógyszerekkel tömi őket, amiknek egyáltalán nem vagyok a híve, ahogy ezt ti is tudjátok. És szeretném ezt megerősíteni, hogy amikor erről beszélek, az csak rátok vonatkozik és nem a világ egészére. Nem kívánok semmiféle doktor vagy pszichiáter szerepben tetszelegni az egész világ számára. Én ezt a Shaumbrának mondom. És sok különböző oka van annak, hogy miért nem lenne szabad - vagyis én nem javasolnám nektek ezek szedését - a társadalmi megítélés ellenében. De ezt elmondtam...

Tehát a depresszió, a sötétség és a depresszió a két nagy kihívást jelentő tényező. És egy pillanat múlva azt fogom kérni tőletek, hogy lényegében igyátok magatokba, vagy lélegezzétek magatokba, vagy engedjétek be magatokba őket!

Magatokba engeditek a fényt, a boldogságot, a jó érzéseket, meg mindezeket, de a tény az, hogy ennél sokkal több kell. Mert még a sötétségben is van energia. Tudatosság rejlik a bosszankodásaidban is. Jóság és jóindulat rejlik egy pár nehéz dologban, amin most mész keresztül. És a létező legrosszabb dolog, amit tesztek, igazából az egyetlen dolog, amit tesztek az az, hogy elszarjátok az egészséget, amikor azon gondolkodtok, hogy mit csináltok rosszul. És ez az, ami egyenes út a depresszióhoz. Mert egyébként ez is csak egy gondolat. Egy korlátoltság. *Mit csinálok rosszul?* Nos, létezik ez a feltételezés, hogy valamit rosszul csinálsz. Én meg azt mondom neked, hogy feltételezd azt, hogy mindent jól csinálsz. Erre te, vagyis az elméd rákezdi: *Nem vagyok benne biztos, hogy mindenre feltételezhetem ezt, ezért csak egy kicsikét fogom ezt feltételezni.* És ekkor van az, hogy nem alszol éjszaka.

Az egyetlen valódi probléma itt - és pontosan tudjátok, hogy miről beszélek itt - az, hogy folyton azt feltételezitek: *Mit csinálok rosszul?* Én pedig erre azt válaszolom: *Semmit.* Aztán meg rám vagytok mérgesek. És ott vannak ezek a hosszadalmas éjszakai vitáink, amikor azt mondod: *De*

tudom, hogy valamit rosszul csinálok, máskülönben... Én pedig mondom, hogy Nem! Már régen meghoztál egy választást Edith, arra, hogy ezt megteszed, végigcsinálsz ezt az átalakulást és mindezt egyetlen élet alatt próbálsz megtenni. És ez működik. És ez működik, ha lennél szíves már végre ezt magadba lélegezni!

És most visszatérek a mai találkozási kezdetéhez, amikor is előléptem és azt mondtam, hogy: *Vegyél egy mély lélegzetet!* - és ehelyett egy csak egy sekélyes, vérszegény, élettelen légzést láttam. És aztán jött Aandrah és megpróbált lélegeztetni benneteket és egy páran ebbe belealudtatok. (nevetés) És az elmúlt két órában beszélnünk kellett - az elmúlt két órában - valami rendkívül egyszerű dologról és ez a megengedésről szól. Rólad szól. Arról, hogy magadba fogadod, magadba iszod. És nem mondd többé azt, hogy: *Mit csinálok rosszul?* Semmit.

Megtennétek, hogy csak... akkor fogtok ezen keresztüljutni, amikor végre azt mondjátok: *Rendben, befejezem az ezen való aggódást.* Amikor azt mondjátok: *Istenem, micsoda nagyszerű emlékek!* Bár ezt még nem egészen így látjátok.

Merabh az Élet mély magadba ivására

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet! Csinálunk itt egy viszonylag rövid merabh-ot. Kérem lekapcsolni a fényeket!

Oké, akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet! Kérek egy kis zenét! A zene mindig szép. És igen, a zene különféle módokon hatással van a hangulatodra.

(megszólal a zene: Full Moon Dance - Anders Holte)

Akkor kezdjük egy jó mély lélegzettel!

És ebben a nagyon szent és nagyrebecsült pillanatban ismételten arra kérlek, hogy lépj túl a gondolatokon!

(szünet)

A Mester magába issza. A Mester mélyen iszik. A Mester mindent nagyon mélyen magába iszik - a sötétségét, a depresszióját, az örömet és a fényét. A Mester nagyon mélyen magába issza az életet.

És miután oly sok életet leéltetek, végül elérkeztetek ide, erre a pontra. Már mindent megtettetek, mindent megéltetek. Már unatkozó Mesterek is voltatok itt egy rövid ideig, mert lekorlátoztátok az energia áramlását.

Nem akarjátok már ugyanazt a régit ismételni és én is ezt ajánlom nektek. Nem akartok még több tegnapot. Nem akarjátok többé már ugyanazokat a rutinokat és mintákat. Tehát ezt nektek is helyeselnetek kell saját magatoknak.

Nem akartok már újra meg újra a minták szerint élni. Nem akartok csak megélni, túlélni. Nem csak egy újabb párkapcsolatot akartok. Ó, inkább nem akartok párkapcsolatot, mint hogy jöjjön egy, a régihez hasonló kapcsolat, csak azért, hogy legyen kapcsolatod.

Nem akarsz olyan testet, ahol csak remélni tudod, hogy nem fog végzetes betegséget összeszedni. Ó, drága barátaim, ezekkel a dolgokkal már annyira végeztetek! Annyira végeztetek! És ezzel egy időben már annyira készen álltok valami Újra!

És tudjátok, hogy ez itt van. Tudjátok, hogy akármilyen is ez a dolog, ami túl van a szavakon, tudjátok, hogy ez itt van. Készen álltok.

Bár ez egy érdekes ellentmondás most ezen a ponton, mert annyira nem akarjátok már a régit ismételni, hogy emiatt visszafogjátok és korlátozzátok magatokat. Már nem úgy lélegeztetek, mint egy szörnyeteg, mint egy örült szörny, hanem visszafogjátok magatokat.

Tehát ez az egész mai napunk arról szól, hogy a Mester mindent mélyen magába iszik, mélyen lélegzik, mélyen Él és nagyon mélyen alszik.

A Mester megérti, hogy az egyetlen kontroll csak egy nagyon is tudatos kontroll lehet. Vagyis tudatában vagy annak, hogy éppen szándékosan kontrollálsz. Ami egyáltalán nem helyénvaló, az az összes tudatalatti kontrollálás. Pedig ez minden nap megtörténik. Napjában több ezerszer - a tudatalatti kontrollok és korlátozások. És rendben van a kontroll és a vezetés, de csak tudatosan.

A Mester mélyen magába issza még a saját sötétségét is és nem próbálja azt kontrollálni, irányítani. Nem próbálja elkerülni, vagy kitérni előle. És kifejezetten mélyen issza magába a saját sötétségét - a saját szomorúságát.

A Mester mélyen magába issza az életet.

És miközben ott lehet az az aggodalom, hogy ha mélyen magadba iszod az életet itt és most, akkor esetleg bele is ragadhatsz és majd megint vissza kell ide születned és akkor megint elveszettnek érezheted majd magad. De ez nem fog megtörténni. Ez azért nem fog megtörténni, mert már elkötelezted magad saját magad mellett. És azért sem fog megtörténni, mert azt nem fogom hagyni neked.

Mélyen magadba ihatod az életet és nem fogsz abba beleragadni.

És mi volt az a szenvedély, az a mélységes mély szenvedély, amiről beszéltünk az előző zenés tapasztalásunknál? Nem igazán akarom ezt szavakba foglalni, de azért adok nektek egy tippet. Az, hogy ÉLJ! Hogy ÉLJ!

És, hogy ne csak túlélj, ne csak létezz. Ne csak keresztülvánszorogj az életen és az összes előző életed és inkarnációd után az volt a szenvedély, hogy végre igazán ÉLJ! Ez volt az.

Nem fogsz ebbe beleragadni. Nem fogsz ebbe beleveszni. ÉLNI fogsz.

Az előfordulhat, hogy néha felbosszantanak az emberek. És az is, hogy valami nagyon korlátozott energia és tudat itt a bolygón meg fog örjíteni, de attól még Élhetsz. Ez a szenvedély. Ez az érzéki elfoglaltságod, kötelezettséged.

És sok más dolog is történik. Amikor ÉLSZ, akkor szabvány vagy példa leszel mások számára. Amikor ÉLSZ, tele vagy életerővel, egészséggel és bőséggel. Amikor ÉLSZ, akkor inspirálsz másokat. De maga az öröm, a szenvedély, az, hogy csak ÉLJ - bátran, vadul, fék nélkül, teljesen nyitottan!

És akkor most arra kérlek téged, hogy igyál mélyen, egyél mélyen, szeress mélyen, lélegezz és mindezeket a dolgokat éld meg mélyen!

A Mester mélyen iszik.

A fel nem ébredettek alig isznak. De a Mester mélyen, félelem nélkül és korlátok nélkül iszik.

(szünet)

És most vegyél egy újabb lélegzetet, egy erőlködés menteset, ugyanakkor mélyet! Mit jelent ez? Azt, hogy nem erőlteted se a belégzést, se a kilégzést és az mégis mély. Hogyan teszed ezt? Úgy, hogy megteszed és kész.

Amikor mélyen lélegzel, izomerő és erőltetés, erő nélkül, akkor hirtelenjében a levegő és az energia csak elkezd áramolni és beérkezik a testedbe, bejön a gondolataidba. Mélyen lélegzel, anélkül, hogy bármit is erőltetnél.

Látjátok, hogy ez hogy működik? Mélyen magadba ihatod az életet, anélkül, hogy bármit is erőltetnél!

(szünet)

Imádom azt a tényt, hogy megengeditek magatoknak, hogy túllépjétek itt most a gondolaton. És most tényleg magatok mögött hagyjátok ezt a helyet, ami jól szolgált benneteket. És szó szerinti értelemben is és átvitt értelemben is átköltöztök az új helyetekre. És ez nem mindig könnyű. Hát igen, sok munka jár vele, azt mondják, hogy felépüljön ez az új hely, meg sok pénzbe is kerül, de ez ott van nektek és titeket szolgál.

És ugyanez történik veletek most személyesen is. Magatok mögött hagyjátok az ősi biológiátokat. Magatok mögött hagyjátok a gondolataitokat is. Magatok mögött hagyjátok a tömegetudatot és most beléptek a saját teretekbe. És ez nem mindig könnyű. Sok szép emléket is magatok mögött hagytok, de drága barátaim, ez az, amit választotok, ezért ez így van.

És ha bármikor is kétségetek, félelmetek vagy aggodalmatok támadna, vegyetek egy mély lélegzetet és ne feledjétek:

ADAMUS ÉS A KÖZÖNSÉG EGYÜTT: Minden jól van a teremtés egészében.

ADAMUS: Köszönöm drága Shaumbra. Köszönöm. (A közönség tapsol)

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

A Bíbor Kör Anyagok Tóbiással, Adamus Saint-Germainnel és Kuthumi Lal Singh-gel ingyenesen kerülnek felajánlásra 1999 óta.

A Bíbor Kör emberi angyalok globális hálózata, akiket Shaumbrának neveznek és akik elsőik között mennek át az Új Energiába. Ahogy megtapasztalják a felemelkedés örömeit és kihívásait, Szabványokká válnak mindazon emberek számára, akik a saját belső Istenük felfedezésének utazását járják.

A Bíbor Kör havonta találkozik Deverben, Coloradoban, ahol is Adamus a legfrissebb információkat osztja meg Geoffrey Hoppe által. Ezek a Bíbor Kör összejövetelek nyilvánosak, publikusak, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Amennyiben most ezt olvasva érzel egyfajta igazságot és kapcsolódást, akkor te tényleg Shaumbra vagy. Tanító és Vezetetést nyújtó vagy az emberek és az angyalok számára egyaránt. Engedd meg, hogy az isteniséged magva virágba boruljon benned ebben a pillanatban és ez tartson örökké. Soha nem vagy egyedül, mert van egy családod a világban és angyalok vesznek körül a körülötted létező birodalmakban.

Szabadon terjesztheted ezt a szöveget nem-kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Arra kérünk, hogy az információt a maga teljességében add közre, beleértve ezt a lábjegyzetet is! Minden más felhasználás esetén írásos jóváhagyásra van szükség Geoffrey Hoppe-től, Golden, Colorado. A kontakt oldal: www.crimsoncircle.com

© Minden jog Fenntartva 2014 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403